

ทำดีให้ลูกดู

พระธรรมสังฆบุรุษจางค์ (หลวงพ่อดัง) วิฑิตฺตฺมหา

วัดอัมพวัน อ.พ.เขตบึง จ.สิงห์บุรี

พ่อแม่ที่ดี สร้างความดีให้กับลูก ทำลูกดีกับหลาน
พ่อแม่ที่ดี รักลูกให้ถูกวิธี ทำความดีให้ลูกดู

คำนำ

บิดามารดา เป็น “ครู” ของบุตรตั้งแต่ให้กำเนิด เป็นครูตลอดเวลา
อย่างถาวร และอย่างหลีกเลี่ยงมิได้

พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ จูฑธมโม เทศน์สั่งสอนข้าแล้วข้าเล่า
เกี่ยวกับหน้าที่ของบิดามารดาที่พึงกระทำต่อบุตร คำพูดเดิม ๆ ซ้ำ ๆ ของหลวงพ่
อ้าเตือนพวกเรา เพื่อให้ได้ระลึกถึงความสำคัญในการอบรมสั่งสอนบุตร เพราะ
ผลที่เลี้ยงดูบุตรด้วยดีแล้ว ย่อมส่งผลดีคืนกลับมา ดังบทกลอนที่กล่าวว่า

แต่งผ้าขาวให้งามตามคนवाद	ได้นักปราชญ์ฉลาดลิกด้วยฝึกสอน
จะมีลูกโตดีมีเกียงงอน	ก็ต้องย้อนดูครูผู้ให้ธรรม
ครูคนแรกของลูกนี้แน่แท้	คือพ่อแม่ผู้ว่านถ้อยคอยอุปถัมภ์
เป็นหลักผูกลูกไว้ให้กระทำ	สิ่งควรจำนำพาทิศทางเดิน
หากครูดีศิษย์ย่อมดีเป็นศรีศักดิ์	มีคนรักคนชมอย่างสรรเสริญ
ถ้าครูด้อยศิษย์ก็ฝังทางดำเนิน	จึงหลงเพลินก้าวอย่างตามทางครู
หมั่นทำดีให้ลูกดูรู้เรียนถูก	เหมือนคอยปลูกพื้นฐานให้ไม่อดสู
กาลข้างหน้าผลงานประมาณดู	จิตกตัญญูรู้คุณบุญทดแทน

วณิษฐา ธีระพงศ์ ผู้ประพันธ์

คณะผู้จัดทำหนังสือเล่มนี้ได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะรวบรวมคำ
สั่งสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ในเรื่องนี้ออกมาถ่ายทอดให้กับผู้อ่าน
ทุก ๆ ท่าน เพื่อความเข้าใจ เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อตนเองและสถาบันครอบครัว
สืบต่อไป

หากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางคณะผู้จัดทำขอโศกนาฏกรรมต่อครูบา
อาจารย์และผู้อ่านทุก ๆ ท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

คำนำ

๑

๑. ความรู้ทั่วไป

๔

สถาบันครอบครัว

๕

ให้ใส่ใจลูกสาวมากกว่าลูกชาย

๕

เสน่ห์ มหานิยมของลูกอยู่ที่ไหน

๑๐

ลูกไม่ดีแก้ที่พ่อแม่ พ่อแม่ไม่ดีแก้ที่ลูก

๑๒

มีความรู้มาก แต่แก้กรรมไม่ได้

๑๓

อิสสระรี ไม่ใช่ทั้งลูกทั้งสามี

๑๓

ชาวคริสต์กับพุทธคุณ

๑๕

นกไม่มีขน คนไม่มีความรู้ จะดีได้อย่างไร

๑๙

อยากรวยเป็นเศรษฐี เอาซี่ ๓ กองทิ้งให้หมด

๒๐

๒. ที่พึ่งและการอบรมสั่งสอน

๒๑

ช่วยปลุกเสกลูกหลาน

๒๑

เด็กอยากได้รับความอบอุ่นจากใคร	๒๒
ต้องการให้ลูกสวดมนต์ไหว้พระเป็นคนดี พ่อแม่ต้องทำก่อน	๒๓
มีลูกหลานให้หัดสวดมนต์	๒๕
รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี	๒๖
ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก แก้ไขให้ทันปัจจุบัน	๒๖
พ่อแม่ต้องบังคับให้ลูกเรียนหนังสือ	๒๗
ลูกเรียนหนังสือเก่ง เบรก ๆ ไว้บ้าง	๒๗
นกอยู่ในกรงต้องรีบสอน นีปีกมีหางหนีออกจากกรงแล้วสอนไม่ได้	๒๘
เด็กเขาเกิดมา อยากเป็นพระเอกนางเอก รวย สวย ดี	
มีปัญหากันทุกคน	๒๙
ลูกต้องการอะไร เด็กต้องการอะไร	
พ่อแม่ที่เคารพโปรดทราบ	๓๑
สอนลูกหลานต้องการจะบรรจงาน อย่าไปวิ่งเต้น	๓๒

๓. ความทุกข์

ผู้ที่มีทุกข์มาที่วัดอัมพวันมี ๕ ประการ	๓๓
ความทุกข์ของมารดาบิดา	๓๔

๔. ตั้งครรภ์ การเกิดและผลจากการกระทำ

หากแม่ถือศีลภาวนาเจริญกรรมฐาน ตั้งครรภ์	๓๖
นักปราชญ์จะเกิด	๓๖
บ้านไหนสะอาดนักปราชญ์จะเกิด บ้านไหนสกปรก	
สัตว์นรกจะเกิด	๓๗

หมั่นทำบุญตักบาตร สวดมนต์ไหว้พระ ตั้งแต่ลูกอยู่ในครรภ์	๓๙'
พ่อแม่เจริญกรรมฐาน ลูกออกมาจะมีบุญวาสนา	๔๐
ลูกเกิดมาพิการ เป็นกรรมของใคร แก้ไขอย่างไร	๔๒

๕. ปัญหาและข้อห้าม ๔๓

พ่อแม่แก้ปัญหาชีวิตไม่ได้ ลูกฟังไม่ได้	๔๓
สามีภรรยาอย่าทะเลาะกัน ลูกหาความสุขไม่ได้	๔๔
สาเหตุที่ครอบครัวแตกแยก	๔๔
อย่าสอนลูกขณะทานข้าว, ดูหนังสือ	
(ให้สอนลูกตอนอารมณ์ดี, หลังไหว้พระสวดมนต์)	๔๕
เรื่องเรียนพ่อแม่อย่าขัดใจลูก	๔๖
ลูกไม่อยากเรียนหนังสือ แก้ไขอย่างไร	๔๗
ลูกไม่มีความรู้ เสมือนเลี้ยงลูกไม่โต	๔๙'
อย่าอยู่ว่าง อย่าห่างผู้ใหญ่	๔๙'
ปัญหาเกิดในบ้าน อย่าหนีปัญหา	๕๑
เลี้ยงลูกเอาบุญ อย่าเอาคุณตอบแทน	๕๑
เลี้ยงลูกเอาบุญ อย่าหวังตอบแทน	๕๒
เลี้ยงลูกเอาบุญเถิด	๕๓
ลูกสาวหนีไปอยู่กับผู้ชาย ลูกชายติดยาเสพติด แก้ไขอย่างไร	๕๔
ให้พรลูกแล้ว ถอนไม่ได้ เป็นบาป	๕๕
อย่าไปอุดน้ำ อย่าไปอุดถนน ลูกเกิดมาจะเป็นใบ้	๕๕

๖. พุทธจริม การปฏิบัติตน และผลที่ได้รับ

๕๖

พ่อแม่มีสติ ลูกดีหมด

๕๖

พ่อแม่ทำอะไร ลูกบันทึกหลักฐานไว้ในใจเขา

๕๗

กันอยู่ที่แม่ แก้อยู่ที่พ่อฯ

๕๙

เมตตาลูก อย่าให้เจือโทสะ

๕๙

ตามใจตัว ตามใจลูก ไม่ได้พบธรรมะ

๖๐

ชาตินี้ก็ไม่ได้เรียน อดีตก็ไม่ได้เรียน ชาติหน้าก็ไม่ได้เรียน

เพราะนิสัยปัจจุบันไม่มี

๖๐

พ่อแม่พาลูกเข้าวัดสวดมนต์ไหว้พระ ลูกจะไม่ฆ่าตัวตาย

๖๑

สามีภรรยาจะเลิกกัน ให้นึกถึงลูก

๖๒

พ่อเตะลูกเป็นเวรกรรม

๖๔

กรรมฐานจะช่วยให้พ่อแม่และลูกดีได้อย่างไร

๖๕

พ่อแม่สอนลูกให้สวดมนต์ทุกวันเป็นนายพลได้

๖๕

พ่อแม่สวดมนต์ ช่วยลูกติดยาเสพติดได้

๖๖

พ่อเจ้าชู้ ส่งผลถึงลูกสาว

๖๗

ความรักของแม่มีหลายรูปแบบ

๖๘

๗. การบวช

๗๐

บวชลูกต้องสวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ รอบโบสถ์

๗๐

บวชลูกหลานเหมือนเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า ต้องสวดพุทธคุณ

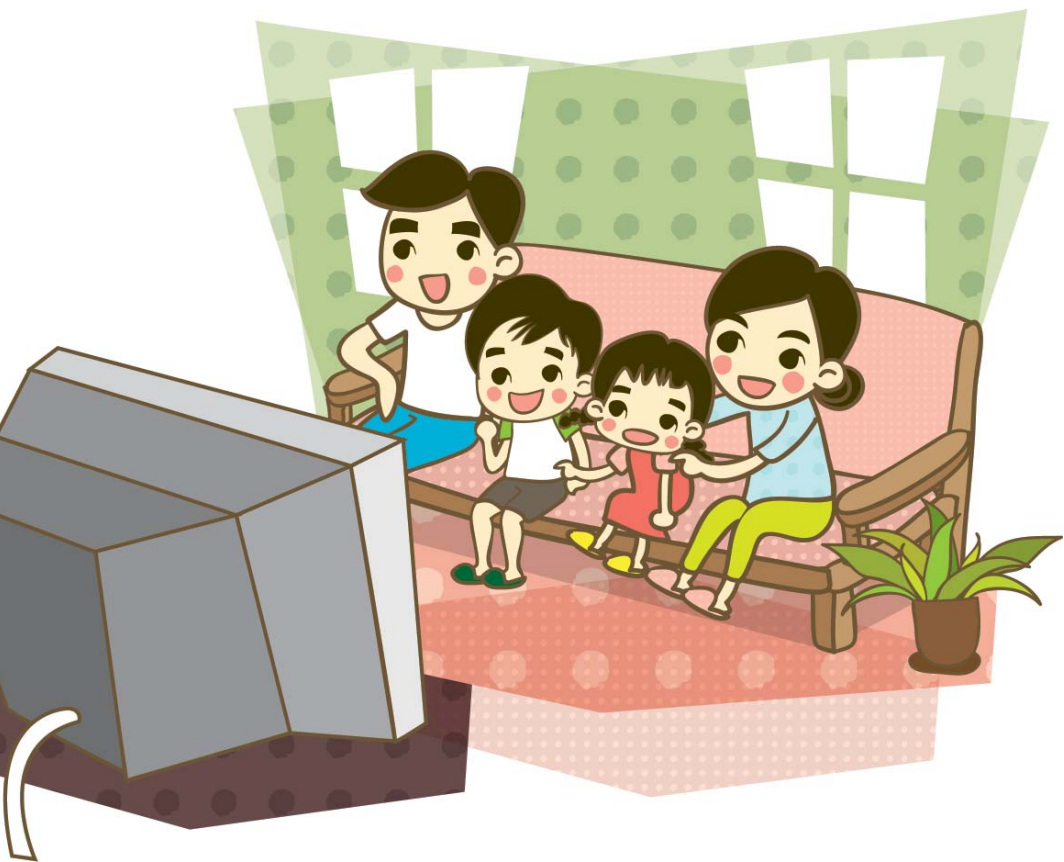
ธรรมคุณ สังฆคุณ

๗๑

ถ้าท่านมีบุตร ต้องให้บวชอย่างต่ำ ๑ พรรษา

๗๑

๑. ความรู้ทั่วไป

สถาบันครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันสำคัญที่จะต้องแก้ไข ตั้งแต่เริ่มต้น พ่อแม่ต้องรักลูกคิดปลูกฝัง คัดตั้งตนให้ลูกมีการศึกษา ลูกได้ดีมีปัญญา เป็นคนดีมีวิชา สร้างให้ลูกเป็นคนดีให้ได้ พ่อแม่สำคัญ สถาบันครอบครัวสำคัญ พ่อแม่ต้องรู้จักแก้ไขปัญหา แม่บิดาเจ้าผู้เล่นการพนันไม่สามารถดูแลลูก แต่มารดาก็ยังสามารถเป็นแบบอย่างแก่ลูก ทำตัวให้ดีดูแลลูกให้ได้ ระวังไปรอด ให้แม่เมตตา ให้สามี ลูกจะดีทุกคนถ้าแม่ดีเสียคนหนึ่ง “กันอยู่ที่แม่ แก่อยู่ที่พ่อ ก่ออยู่ที่ลูก ปลูกอยู่ที่ครู ความรู้อยู่ที่ศิษย์ จะได้เป็นมิตรกัน” ถ้าพ่อแม่ไม่ดี ลูกจะก่อเรื่อง ให้พ่อแม่เดือดร้อน จะไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ถ้าพ่อแม่ดีมีปัญญา ลูกจะก่อวิชาให้พ่อแม่ จะเรียนเก่งแรงก้าวหน้า ไม่เถียงพ่อแม่เมตตา ให้สวดมนต์เป็นนิมิต อธิษฐานจิตเป็นประจำ อโหสิกรรมก่อนแม่เมตตา ครอบครัวนั้นไปรอด นี้เรียกว่ากันอยู่ที่แม่ แม่นั้นสำคัญมากในครอบครัว ถึงเรียกว่าเป็นแม่แบบ แม่แผน แม่แปลน สามีจะดีชั่วไม่เป็นไร ถ้าสามีดีที่สุดแต่ภรรยาไม่ดี ระวังลูกดีไม่ได้ เพราะลูกกับแม่ผูกพันกันมากกว่าพ่อ แบบแผนที่จะให้กับลูกก็ดีกว่าพ่อ ขอฝากไว้ว่า

สถาบันโรงเรียน สถาบันครอบครัว ล้วนมีความสำคัญในอันที่จะสร้างให้เยาวชน
เป็นคนดีในสังคมได้โดยมีสถาบันวัดให้ความสนับสนุน

ให้ใส่ใจลูกสาวมากกว่าลูกชาย

“วิชาพึ่งตนเองได้ ‘ไม่ต้องพึ่งใคร’ อาตมาท่องได้ตั้งแต่มัธยม
“อันข้าไทยได้พึ่งเขาจึงรัก แม้ถอยศกดีสิ้นอำนาจวาสนา เขาหน่วยหนีมิได้อยู่

คู่ชีวิตา แต่วิชาช่วยกายจนวายปราณ” มาถึงตอนนี้อศวกญาติโยมเลนนะ ถ้า มีลูกสาวกับลูกชายนี้ โยมจะเอาใจใส่ไครมาก โยมจงเอาใจใส่ลูกสาวให้เชียวชาญ ชำนาญการกว่าลูกผู้ชาย เพราะถ้าไม่มีวิชาความรู้ นี่ไม่เชียวชาญเคศศาสตร์ ไม่เข้าใจแม่บ้านการเรือน ไปได้สามเษาก็แฝลงฤทธิ์เอา อาตมาเคยเห็นนะ ตี ๔ ตี ๕ ตกใต้ถุน นี่ไม่มีกรรมเลย นี่ลูกสาวเราไม่เชียวชาญ ไม่ชำนาญการ เรา ไม่เคยตีลูกสาว แต่เราไปเห็นต่อหน้า ต่อตา ต่ำตา ต่ำตอ อย่างนี้เราไม่โมโห หรือ ถึงไม่โกรธแต่ไม่พอใจลูกเขย แน่นอน

เสน่ห์ มหานิยมของลูกอยู่ที่ไหน

อาตมาจึงถามเด็กว่า “หนู มหานิยมอยู่ที่ไหน” แม่ก็ตอบไม่ได้ มหานิยมอยู่ที่วิชาความรู้ ถ้าลูกเราเรียนมีวิชาความรู้เป็นด็อกเตอร์ รับรองมี คนนิยมชมชอบมาก ตรงนี้เป็นมหานิยม ไม่ใช่ไปให้พระเป่าหัว ไปรดน้ำมนต์ วัดโน้นวัดนี้ ลงเสน่ห์ ตรงนี้น่าคิดนะ ถ้าลูกของโยมเรียนหนังสือเก่งทุกคน จบ ปริญญาโท จบปริญญาเอก นี่ซึ่งเป็นมหานิยมมีคนนิยมชมชอบมากมาย น่าจะ เตรียมตัวกันตรงนี้ ไม่ใช่ไปเตรียมตัวตอนจะตาย

นอกเหนือจากนั้นแล้ว อะไรหนอที่เป็นเสน่ห์ เสน่ห์อยู่ที่คุณธรรม ถ้า คนไหนไม่มีคุณธรรม ไร้เหตุผล จะมีเสน่ห์ได้อย่างไร ไม่มีใครมองเห็นแน่นอน ถ้าลูกของท่านทั้งหลายไม่เรียนหนังสือเลย ไปไหนก็เก้อเขิน ไม่มีความรู้ความ สามารถ นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า ต้องแก้ปัญหา แต่เราไปแก้ปัญหากัน ผิดจุด น่าจะแก้ตรงไปตรงมา ปากกับใจตรงกันหน่อยได้ไหม อาตมาจึงได้ สรุปความไว้ข้อหนึ่งว่า เรียนให้รู้ ดูให้จำ ทำให้จริง

ลูกไม่ดีแก้พ่อแม่ พ่อแม่ไม่ดีแก้ลูก

จุดมุ่งหมายของพระพุทธเจ้าสอนอย่างนั้น ไม่ต้องการว่าไปเข้าวัดให้พระแก้ปัญหาให้ และก็เอาดอกไม้ธูปเทียนมาหาพระกราบแล้วกราบอีก นี่กว่ามาขอธรรมะ มาขอให้ช่วย เริ่มต้นก็ขายที่ดินบ้าง ช่วยให้สามีดีหน่อย สามีไม่ดีแก้ตรงไหน สามีไม่ดีแก้ที่ภรรยา ภรรยาไม่ดีแก้ที่สามี ลูกไม่ดีแก้ที่พ่อแม่ พ่อแม่กินเหล้าเมายาสอนลูกให้เป็นโจร ต้องแก้ที่ลูก ให้ลูกสร้างความดี อย่าเชื่อฟังพ่อแม่ที่สอนลูกให้เป็นโจร ขอฝากโยมไว้

ไม่ใช่เข้าวัดไปหาพระช่วยนะ พระท่านช่วยไม่ได้ แต่ตถาคตเพียงชี้บอกหนทางให้เราเดินกันเท่านั้น ให้เราทำหน้าที่ให้ถูกต้องสำหรับมนุษย์ แต่ญาติโยมทำหน้าที่ไม่ถูกต้องและก็ปฏิบัติไม่ถูกทาง พระท่านจะช่วยโยมได้ไหม ยกตัวอย่าง ขออภัยที่จะขออนุญาตกล่าว ถ้าโยมดื่มเหล้าเมาสุรา เล่นการพนัน มีอบายมุข สนุกในสังคมแล้วก็ไปบนบานศาลกล่าวขอให้พระช่วย พระคงช่วยโยมไม่ได้อย่างแน่นอน โยมอย่าไปต่อไป โยมจะเป็นชาวพุทธซังกะตาย เป็นชาวพุทธแบบฟอร์ม ไม่เข้าถึงพระพุทธศาสนาโดยแท้จริง เข้าใจว่าพระพุทธศาสนาคือเครื่องรางของขลัง เป่าหัวให้ลูกหน่อย จะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่แม่เข้าหนังมาให้ดูทุกวัน พระช่วยไม่ได้ โยมตีความให้เข้าใจข้อนี้ให้มากที่สุด

มีความรู้มาก แต่แก้กรรมไม่ได้

โยมบางคนมีความรู้มากกว่าอาตมาอีก แต่แก้กรรมไม่ได้ เสียใจด้วยนะ บางคนลูกเกรไม่เรียนหนังสือ มาบอกให้หลวงพ่อดีเมตตาให้ลูกเรียนหนังสือ ให้หลวงพ่อดีเมตตาให้ลูกว่านอนสอนง่าย หลวงพ่อจะไปแผ่ได้อย่างไร มันอยู่ที่พ่อแม่ของเขาไม่แก้กรรม ด่าลูก จู๋จู้กับลูก จะแก้ลูกไม่ได้หรอก นอกจากพ่อแม่จะมีความปรารถนาดี แม่เมตตาด้วยกรรมฐานแล้วสวดมนต์ พาหุงมหากาฯ แผ่ให้ลูก ลูกกลับร้ายกลายได้ เลิกติดยาเสพติดก็เยอะเยอะ แค่นี้แก้กันไม่ได้

อิสสระ ไม่ใช้ทั้งลูกทั้งสามี

การที่เรามาทำกรรมฐานนี้ก็เพื่ออิสสระ แต่เราตีความหมายผิด คิดว่าอิสสระ หมายถึงการไม่มีลูก ไม่มีสามี บางคนกลับไปจะไปเลิกกับสามี แล้วจะยกลูกให้คนอื่นเลี้ยง ต้องการอิสสระ มันเป็นการเข้าใจผิด อิสสระ ที่ถูกต้องหมายถึงการชนะใจตัวเอง ถ้าชนะใจตัวเอง ความปวดต่าง ๆ ก็จะหนีไปหมด มารร้ายเข้ามาเห็นเราเอาจริง มารร้ายก็จะแพ้ไปเอง ถ้าเราแพ้มาร มารก็จะเข้ามาครองเราเลย มารว่าอย่างไรเราก็ต้องไปกับมัน นี่แหละแพ้ใจตัวเอง มารว่าอย่างไรเชื่อมารไปหมด ถ้าชนะใจตนเองได้แล้ว ทุกอย่างชนะหมด ถ้าแพ้ตนเอง ทุกอย่างก็แพ้หมด ตามอารมณ์ตามใจตัวนั้นใช้ไม่ได้ การที่ให้ท่าน

มาปฏิบัติกรรมฐานก็เพื่อจะไม่ให้ทำอะไรตามใจตนเอง เรื่องชนะคนอื่นเป็นเรื่องเล็ก สามีหรือภรรยา ถ้าเราชนะใจตนเอง ไม่ว่าภรรยาหรือสามีก็ต้องยอมเรา เพราะเห็นเราเป็นคนจริง กรรมฐานต้องการให้ชนะใจตน

ชาวคริสต์กับพุทธคุณ

มีชาวคริสต์คนหนึ่ง มีลูกชายคนเดียว อยู่ที่ตลาดพร้าว เป็นเศรษฐีที่ดิน อายุ ๕๑ ปี มีลูกชายคนเดียว สามิตาย ลูกชายเรียนหนังสือไม่เก่ง ก็ส่งไปเรียนปริญญาที่อเมริกา เป็นเศรษฐีที่ กทม. ราชธานีที่ดิน ที่ดินข้างคลองแสนแสบของเขาทั้งนั้น ไปจรดตลาดพร้าวหลายร้อยไร่ เมื่อสมัยก่อนก็ขายได้หลายร้อยล้าน เป็นผู้มีเงิน ก็ส่งลูกไปเรียนเมืองนอก ลูกไม่เอาไหน ไปก็ไปซื้อรถเก๋ง พาจิกโกไปหาจิกกี้ ๓ ปีมาแล้ว แล้วก็มียี่ห้อมาหลอกแม่เรื่อย เรียนจนใกล้สำเร็จ ขอเงินอีก ๑ แสน ขอเงินอีก ๕ แสน

แล้วในที่สุดเขาก็ไม่รู้ว่าไปหาที่พึ่งที่ไหน ก็ไปหาหมอดู หมอดูก็เอาเงินสะเดาะเคราะห์ ลูกถึงจะเรียนได้ แล้วก็ได้เงินสะเดาะเคราะห์ ไปหาหมอดูทำก็ไม่สามารถจะสำเร็จได้ แต่พอดีก็มีคนสิงห์บุรีไปเป็นลูกจ้างบ้านนั้น เขาเป็นนายทุนให้ ก็พากันไปนครสวรรค์ กลับมาเขาก็เลยอยากจะให้อาตมาช่วย เขาก็พามาแะ เขาบอกอย่าแะ ก็เลยแะล้งเพทุบายว่าปวดท้อง แะเข้ามาวัดนี้หน่อย จะหาห้องน้ำ แะเข้ามาแล้ว นายทุนคนนั้นก็เข้าห้องน้ำด้วย คนนั้นก็มาบอกกับอาตมาว่า หลวงพ่อช่วยที่เถอะ แต่อาตมาก็ยังไม่รู้ว่าเขาเป็นคริสต์ บอกช่วยหน่อยเถอะ เขามีลูกชายคนเดียว ผมก็ขอยืมเงินเขาใช้เรื่อย เราก็นึกในใจว่า ขอคุณน้าก่อน แล้วเขาก็พามาแล้ว ก็บอกให้ฟังว่า ลูกชายไปเรียนที่อเมริกา ไม่เอาไหนเลย พอรู้เข้าว่าเรียนไม่สำเร็จ ไปเที่ยวพานักศึกษาไทยไปเสียหายกัน ฉันท้จะเป็นโรคประสาทแล้ว ท่านจะมีทางช่วยได้ไหม คุณน้าแล้วก็รู้ว่า ลูกชายต้องสำเร็จปริญญาโท แล้วจะสำเร็จปริญญาเอกด้วย แต่ทำไม

เรียนไม่สำเร็จ เดี่ยวมีวิธีทางแก้ เพราะลักษณะบอกให้รู้ถึงลูกด้วยว่า ลูกชายต้องเรียนสำเร็จ แต่ทำไมถึงเรียนไม่สำเร็จ

มีวิธีแก้ อาตมาก็บอกว่า **โยมไปสวดมนต์ สวดพุทธรคุณ ๕๒ จบ** เพราะตอนนี้อายุ ๕๑ เขาบอกว่า **“ฉันสวดไม่ได้ ฉันเป็นคริสต์” “พระบิดา พระบุตร พระจิต สวดได้ไหม?” “ฉันก็เป็นคริสต์แบบชาวพุทธที่สวดมนต์ไม่เป็น ไปวัดเข้าโบสถ์ก็เข้าไปอย่างนั้นเอง”** วันนั้นก็เจ็กกันไป ไม่ยอมรักก็อยู่ได้อีก ๔-๕ เดือน อาตมาจำหน้าได้ ที่นี้ไม่มีคนพามาละ เขามารับเอง ๓ คน บอกว่า **“ฉันยอมจำนน”** บอก **“เอาอย่างนี้โยม ไปซื้อหนังสือสวดมนต์เข้าเล่มหนึ่ง” “ฉันไม่อยากให้หนังสือสวดมนต์มีในบ้านฉัน ท่านช่วยเขียนให้หน่อย”** อาตมาก็ต้องเขียน พอตอนหลังก็เกียจเขียนต้องพิมพ์เป็นใบ นี่พุทธรคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากา **“ฉันไม่นับถือพระ ฉันจะสวดได้หรือ” “ที่นอนนั้นแหละสวดไปก่อน”** อาตมาหาอุบาย เลยก็นั่งสวด พาหุงมหากา **“ฉันท่องไม่ได้” “อ่านตามตัว” “แล้วฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าอายุ ๕๑ สวด ๕๒” “ใช้ก้านไม้ขีด ทั้งเข้าซิ ทำไปก่อน”** เขาเลยมั่นใจว่าคิดว่าจะทำได้ บอกว่า **“โยมสวดมนต์เสร็จแล้วแผ่เมตตาให้ลูก อย่าด่าลูกนะ อย่าแข่งลูก ให้ลูกมีความสุข และให้ลูกมีความตั้งใจเรียนหนังสือให้สำเร็จ”**

พอไปสวดได้ ๓ เดือน ท่องได้หมดเลย หน้าเข้าก็ไม่ต้องใช้ก้านไม้ขีดแล้ว จึงเกิดอานิสงส์ ๒ ประการ

ข้อหนึ่ง โรคประสาทหาย กินได้นอนหลับ ขึ้นอกขึ้นใจ เมื่อนอนหลับก็ใจดี เริ่มแผ่ส่วนกุศลให้ถึงลูกแล้ว บุญกุศลของแม่จะถึงลูกถึงตอนไหน รู้กัน

ตอนนี้ เพราะลูกนี่เพื่อในการเงิน ขอเงินแม่เรื่อยเลย ไม่รู้บุญกุศลของแม่แต่ประการใด วันนั้นบุญกุศลของแม่ถึงประมาณ ๖ เดือนหลังจากสวดมนต์ อาตมา จดไว้ วันนั้นพอดีลูกชายพาพวกนักศึกษาไทยที่ส่งด้วยทุนของตัวเองไปเที่ยว ขับรถไปชนเสาไฟฟ้า เพื่อนอยู่ข้างหลังกระเด็นออกจากรถหมด ไม่ตายไม่เป็นอะไรเลย แต่เจ้านี่ต้องไปอัดก็อปปีกับเสาไฟฟ้า เสาล้ม ต้องเสียเงินหลายแสน พวงมาลัยอัดหน้าอกไปโคม่าอยู่โรงพยาบาล ไม่รู้สึกตัว แล้วพอดีมีลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่ง เป็นแพทย์อยู่ที่อเมริกา เป็นลูกพี่ลูกน้องกัน ก็ไปเยี่ยม ถ้าจะไม่รอดแน่ ก็ให้ออกซิเจน นายแพทย์อเมริกาบอกว่าไม่รอดแน่

วันนั้นผ่านไป รุ่งขึ้นลืมตา พอรอดมาแล้วปวดเมื่อยจะตาย น้ำตา ร่วงคิดถึงแม่ นี่คนเราจะมึนทุกซึ้งคิดถึงแม่ มันเพื่อไปในสังคม มันจะไม่คิดถึงแม่ บางคนอายุ ๘๐ แก่จะตาย เวลาใกล้ตายหลังคิดถึงแม่จำ กระทั่งแม่ตาย ไปตั้งนานแล้ว อย่างนี้แน่นอน มันทุกซึ้งหนัก บอกปวดเมื่อยทั่วสรรพางค์กาย คุณแม่จำรำพึงรำพันคิดถึงแม่

ข้อสอง ลูกคิดถึงแม่ ถ้าแม่ทราบดีว่าหนูไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว แม่จะเสียใจแค่ไหน ทราบเข้าก็ดีอกดีใจมาวัดเลย เลี้ยงเพลพระ สวดธรรมจักรให้

๑ จบ

ในที่สุด พอลูกกลับจากอเมริกาพาลูกมาเลย อาตมาให้พระบูชาไป ๑ องค์ แม่ก็เล่าให้ฟังเพราะเหตุอย่างนี้ ลูกเลยสวดมนต์ภาวนาแล้วไปเข้าวัดไทย ไปนั่งวิปัสสนาที่เมืงนอก เจ้าคุณเทพโสมณรู้จัก แต่ไม่รู้เรื่องวัดอัมพวัน รู้ว่าเจ้านี่มีนนักกรรมฐานปริญาเอก เดียวนี้ไม่ยอมกลับบ้าน แม่บอกหลวงพ่อกให้ฉันสวดมนต์อะไรให้ลูกกลับประเทศไทย ไม่มีกลับเรารู้แล้วไม่กลับแน่

อันนี้ได้ผลแน่นอน ขอฝากไว้ว่าเด็กหรือใครก็ตาม ต้องประสบทุกข์ จะคิดถึงแม่ ถ้าไม่ประสบทุกข์ให้เงินไปเพื่อ ไม่คิดถึงแน่ ต้องประสบทุกข์จึงจะ เห็นตัวธรรมะ เห็นอกเห็นใจเลยเชียว เขามาเล่าให้อาตมาฟัง บอกหลวงพ่อกับ ครับ ผมไม่คิดถึงแม่เลย ๓-๔ ปีที่อเมริกา แต่ก็คิดถึงแม่ ว่าอยู่กับแม่ป้อนข้าว ให้ พัดวีให้ได้ คิดอย่างนี้เลยจึงกลับ แม่ก็เลยเล่าให้ฟังว่าหลวงพ่อนี้ช่วยเอาไว้ เขาเลื่อมใส อาตมาบอกว่า ถ้าเชื่อนะ ไปเดี๋ยวนี้ ตัดผม เพราะผมเขายาวประป่า เลยตัดผมที่นี้สิ่งไหนเห็นได้ชัดมาก เจ้าคนนี้บอกว่า แหม หลวงพ่อ ผมนี้ ผลาญเงินแม่ไปหลายล้านบาท ดังที่กล่าวแล้ว **อาตมาก็ตั้งตำรา ถ้าคนไหน เพราะหิรัยสวดพุทธคุณ**

นกไม่มีขน คนไม่มีความรู้ จะดีได้อย่างไร

ขอให้พุทธศาสนิกชนทั้งหลายได้ทราบว่า พระพุทธเจ้าเน้นวิชาการ มีลูกมีหลานขอให้เรียนเป็นดอกเตอร์ เรียนให้มีวิชาความรู้ให้ได้ “นกไม่มีขน คนไม่มีความรู้” จะดีได้อย่างไร นกไม่มีขนบินไม่ได้ คนไม่มีความรู้จะเก๋เงินใน

สังคม แต่วิชาแก้ไขปัญหาชีวิตและวิชาแก้ทุกข์ ไม่มีครูสอน พระพุทธเจ้าจึงทรงเสด็จบรรพชาไปศึกษาเอง ต้องภาวนาเองให้มันผุดขึ้นมาเองเป็นปัญญาให้ตัวเรามีปัญญาจะได้แก้ไขปัญหาได้ ถ้าไม่มีปัญญาแก้ไขปัญหาไม่ได้ กว่าจะไปหาวิชานี้ได้ต้องใช้เวลาจนถึง ๖ ปี สำเร็จสัมโพธิญาณเป็นพระพุทธเจ้าแล้วจึงได้มาสอนประชาชนให้พ้นทุกข์ พระพุทธเจ้ามีพระมหากรุณาอย่างล้นพ้นแต่น่าเสียใจด้วย พระพุทธเจ้าได้วิชามาให้เราแต่เรากลับนำไปทิ้ง ไปสร้างแต่ปัญหาตลอด นี่แหละพระพุทธเจ้าสอนให้เราแก้ไขปัญหาชีวิต ไม่ใช่สร้างปัญหาชีวิต ให้คลี่คลายปัญหาไปสู่ทางที่ดีมีปัญญา “เรียนให้รู้ ดูให้จำ ทำให้จริง” ถ้าไม่ทำอย่างนี้ก็หมดโอกาส ศาสนาอื่นไม่มีที่จะแก้ปัญหาคือชีวิตได้

อยากรวยเป็นเศรษฐี เอาขี ๓ กองทิ้งให้หมด

ขอฝากข้อคิดไว้สอนลูกหลาน บ้านใดอยากจน จะมีขี ๓ กอง คือ ๑. ขีเมา ๒. ขีเล่น ๓. ขีเกียจ ถ้าอยากรวยเป็นเศรษฐี เอาขี ๓ กองทิ้งให้หมด ข้อสำคัญ รวยเงินรวยทองเป็นเศรษฐีแล้ว ขอให้เป็นคนรวยน้ำใจด้วย จะเป็นที่ชื่นชมรักใคร่ของทุกคน

๒. กี่ฟังก์ชันและการอบรมสั่งสอน ช่วยปลูกเสกลูกหลาน

ญาติโยมพี่น้องทั้งหลายเอ๋ย นี่กว่ามาสร้างคนกันเถอะ อาตมากำลังปลูกเสกเป็นการใหญ่ ไม่ใช่ปลูกเสกเครื่องรางของขลังนะ ปลูกคนให้ตื่น เสกคนให้เป็นงาน โยมจะใช้ลูกหลาน ปลูกให้ตื่นก่อนนะ ให้มีศรัทธาก่อน ให้รู้เรื่อง รู้ราวก่อน ลูกยังหลับอยู่เสกให้เป็นงานจะไปรู้เรื่องรู้ราวอะไร ช่วยกันปลูกเสกลูกหลานหน่อยเถอะ ปลูกให้ตื่น เสกให้เป็นงาน อย่าอยู่ว่าง อย่าห่างผู้ใหญ่ จะหลงทางได้ง่าย อาตมากำลังปลูกเสก หลับตาเสกทั้งกลางวันกลางคืน ไม่ได้หลับไม่ได้นอน

เด็กอยากได้รับความอบอุ่นจากใคร

เด็กชอบความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ ไม่อยากอยู่กับคนอื่น ถ้าท่านมีบุตรธิดาเล็กๆ ถ้าจะให้ไปอยู่กับคนอื่นต้องคิดลึกๆ เอาลูกไปฝากให้คนอื่นเลี้ยงหรือเอาไปขายเสีย คิดให้ลึกๆ หน่อย ถ้าเราเป็นลูกบ้างถูกขายให้ไปอยู่กับคนอื่นล่ะ เราจะรู้สึกเสียใจไหม แม่เกลียดเราหรืออย่างไรที่เอาเราไปขาย มีตัวอย่างที่วัดนี้ มีลูกหลายคนเอาลูกขาย คนนี้หน้าตาไม่ดีขายออกไปเลย ลูกที่เลี้ยงไว้ไม่ดีสักคน ลูกที่ถูกขายไปจำรวกกันหมดจบปริญญาโท-เอก เพราะ

คนรับไปเขาสงเสียน แต่ก็ไม่ได้ได้รับความอบอุ่นเกิดปมด้อย คิดแล้วเสียใจ แม่ไม่ได้รักเขาเลย เขาก็รู้เพราะเขาโตแล้ว นี่แหละเป็นประวัติศาสตร์อันสำคัญ ท่านทั้งหลายมีลูกหลานอย่าขายนะ ยากดีมีเงินเลี้ยงหน่อยได้ไหม ให้เขาได้รับความอบอุ่นในชีวิต ถ้าโยมนั่งกรรมฐานจะอ่านตัวออก บอกตัวได้ ใช้ตัวเป็นแน่นอน ถ้าเราเป็นลูกรู้ใจความแล้วจะเสียใจมาก คิดว่าแม่ไม่รัก พ่อไม่รัก เอาเราขายไปเสียได้ น่าจะคิดอย่างนี้ได้

ต้องการให้ลูกสวดมนต์ไหว้พระเป็นคนดี พ่อแม่ต้องทำก่อน

ต้องการให้ลูกสวดมนต์ไหว้พระเป็นคนดี พ่อแม่ต้องทำก่อน เด็กยังเล็ก กำลังจดกำลังจำนะท่านทั้งหลายเอ๋ย เด็กก็ไมรู้เรื่อง สอนอะไรให้ก็จำ ให้พูดได้ก่อน เด็กไม่รู้ว่าสวดมนต์ได้ประโยชน์อันใด พ่อแม่เป็นแปลนสอนลูกอย่างนี้ได้ไหม พ่อแม่เป็นผู้นำลูก และต้องตามดูลูกด้วย ขอฝากท่านทั้งหลายไว้ มีความหมายลึกซึ้งในกรรมฐานมิใช่น้อย ในวันพระเจมาสงบจิต ระบับใจสักวันหนึ่งได้ไหม ไม่ต้องการรื้อฟื้นคุยเรื่องของคนอื่น ทุกข์ของเราก็มากแล้วจะไปเอาทุกข์จรมาท่าทำไม เกิดก็เป็นทุกข์ แก่ก็เป็นทุกข์ เจ็บหนักเจ็บเบาเป็นทุกข์ทั้งนั้น จะไปเอาทุกข์ของคนอื่นมาไว้ในสมองทำไม นี่กรรมฐานนะ

มีลูกหลานให้หัดสวดมนต์

ขอฝากเป็นการบ้านไปด้วยว่า มีลูกมีหลานให้หัดสวดมนต์ ลูกจะได้
อ่านอนซอน่าย เจอพระ ฐัจจะ นมัสการ เจอคนแก่ เลี้ยงทาง จะอ่อนน้อม
ถ่อมตนโดยไม่ต้องตามไปสอนลูกอีกต่อไป ลูกกระด้างลงแข็งมาจากพ่อแม่
ไม่ดี ไม่เคยสอนลูกสวดมนต์ให้พระ ลูกจะมีระเบียบวินัยได้อย่างไร พ่อแม่เขา
ยังไม่มีระบบ จะให้ลูกเขามีระเบียบยังไม่ได้ เป็นที่พ่อแม่รำไม่ดีและไม่ได้ตาม
ดูลูกแต่ประการใด ผลงานร้ายก็ออกมาจากลูกของเขาด้วยพ่อแม่ นั่นเอง

พ่อแม่มีปัญหา ลูกหลานดีหมด ถ้าพ่อแม่ไม่มีเหตุมีผล ลูกหลาน
เสียหมด ติดยาเสพติดในสังคม โปรดดูลูกหลานต่อไปด้วย ท่านทั้งหลายใน
ฐานะเป็นนิสิตนักศึกษาโปรดตั้งใจเรียนหนังสือ หาวิชาการมาใส่ตนไว้ก่อนเป็น
อันดับแรก ถ้ามีสติสัมปชัญญะมีกรรมฐานดี อยากจะศึกษาหาความรู้ตลอดไป
จะไม่มีการแสหาทางอื่น และจะขยันหมั่นเพียรเรียนหนังสือด้านวิชาการจน
เสร็จพลงันทันเวลา จะไม่มีขาดตกบกพร่อง ไม่มีขัดข้องทางเทคนิคแต่ประการ
ใด วิชาการก็จะหลั่งไหลไปสู่จิตใจและสมอง มีปัญหาแก้ไขปัญหา ที่เราได้
ศึกษาเล่าเรียนด้านวิชาการมา จะได้ทำประโยชน์แก่ตนและครอบครัว บิดา
มารดา ประเทศชาติและอนาคตต่อไป

รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

รักลูกต้องตี ตีมี ๒ แบบ ตีด้วยรูปธรรม นามธรรม ตีด้วยแบบอย่าง สร้างแบบให้ลูกดู เช่น ต้องการให้ลูกสวดมนต์ให้พระ ไม่ต้องบังคับลูกเลย พ่อก็สวด แม่ก็สวดทุกวัน ลูกเล็ก ๆ มันก็คลานมา แม่สวดมนต์ เจอพระ ภูจะเห็นพระพุทธรูปก็ไหว้ พบคนแก่ก็ไหว้ ชัดมาก พ่อแม่เป็นแบบ ดีแบบ ดีแผน ดีแปลนให้ลูกเห็น ต้องตีลูกอย่างนี้ เปรียบเหมือนคนปั้นหม้อดิน ไล่ดินไปก้อนหนึ่ง เอาเท้าเหยียบ ดีไปตีมาเป็นก้อนสวยงาม ออกมาเป็นหม้อสวย จะทำลูกเล็กลูกใหญ่ได้ทั้งนั้น ตีให้ได้แบบ ตีให้ได้แปลนต้องตีอย่างนี้

ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก แก้ไขให้กันปัจจุบัน

เป็นผู้นำเขาต้องตามดูตัวเองว่าทำถูกหรือผิดประการใด แล้วก็ไปดูลูกของตัวเองด้วย ลูกดีหรือลูกชั่วประการใด ไปแก้ไขให้ทันปัจจุบัน ถ้าแก้ไขไม่ได้ ลูกเสียหายไม่ต้องไปแก้ จนโตเหมือนต้นตาล เป็นหนุ่มเป็นสาวใหญ่แล้ว ก็แก้ไม่ได้ แม่ทุกคน ไม้อ่อนบอกอ่อนหัด ไม้แก่ไปแก้มันได้หรือ มันจะรัดเอา มันแก่ แก้เกินการณ์ เกิดแก้เกินแก้ แล้วจะแก้ไขทัน มันจะเสียเวลา ไม้แก่นี่ ดัดยาก มันจะหักกลางคัน ไม้อ่อนบอกอ่อนหัด พอดัดได้ นี่อย่างนี้เป็นต้น

พ่อแม่ต้องบังคับให้ลูกเรียนหนังสือ

พระพุทธเจ้าบังคับเลยนะ ต้องเรียนหนังสือเป็นข้อหนึ่งของชาวพุทธ ถ้าไม่ยอมเรียนหรือจะรู้ ไม่ยอมดูหรือจะเห็น ไม่ยอมฟังหรือจะได้ยิน ไม่ยอมทำ หรือจะเป็น จะลำเค็ญย่ำแย่จนแก่ตาย ต้องบังคับลูกเรียนหนังสือทั้งหมดนะ ไม่เรียนได้อย่างไร บางคนก็มาบ่นกับอาตมาว่าลูกไม่เรียนหนังสือ อาตมาไม่โทษเด็ก เป็นที่พ่อแม่ ไม่มีนโยบาย ไม่มีหลักธรรมที่จะสอนลูกให้เรียนหนังสือเลย ไม่มีการภาวนา ไม่มีการสวดมนต์ไหว้พระ ไม่มีการแผ่เมตตาให้ลูกมีจิตใจ ไน้มไปทางการศึกษาและวิชาการแต่ประการใด จะหมดโอกาสไป

ลูกเรียนหนังสือเก่ง เบรก ๆ ไว้บ้าง

ลูกไม่ยอมเรียนหนังสือหรือกำลังเรียนหนังสือเก่ง ระวังนะ ถ้าลูกใครเรียนเก่งเบรกเข้าไว้บ้างนะ ในกรุงเทพฯนี่แหละ พ่อเป็นวิศวกรไฟฟ้า แม่เป็นวิศวกรไฟฟ้า เร่งลูกตลอด ลูกจะไปเรียนแพทย์ก็ไม่ยอม เร่งให้ลูกเรียนไฟฟ้า เร่งไปเร่งมา เร่งไปจิตตกวูบเลย เบลอเลย พาไปวัด บอกลหลวงพ่อดี อัมพวันช่วยได้ไหม แล้วก็เห็นว่าไปหาเจ้าเข้าทรงรักษา ก็ไม่เห็นหายนี่ เป็นโรคกรรมนะ ถ้าตายถึงจะหมดเวรหมดกรรมนะ โยมที่หนึ่งอยู่อยากหมดเวรหมดกรรมไวไหม ถ้าอยากไวก็เข้าเมรุโน่น หมดลมหายใจแล้วหมดเวรกรรมแน่ ๆ ถ้ายังมีลมหายใจนี้กรรมดีหรือกรรมชั่ว เอากรรมดีเสียว อย่าไปเอากรรมชั่ว นี่แหละมันมีกรรมอย่างนี้

นกอยู่ในกรงต้องรีบสอน มีปีกมีหางหนีออกจากกรงแล้วสอนไม่ได้

ถ้าใครมีกรรมฐานจะสวยงาม จะเดินไปไหนก็สวยงามน่ารัก มีมารยาท
ชาติผู้ดี เพราะเรามีศีลธรรม ถ้าไม่มีศีลธรรมแล้ว จะมีมารยาทชาติผู้ดีได้ไหม
จะไม่มีเลยนะ ไม่ต้องไปมองกันหรอก ดูหน้าก็รู้ หน้ายี้ห้อมันบอกคนนี่แหลม
ลึก คนนี้ใช้ไม่ได้ คนนี้แหลมเหมือนสันข้างไข่ไม่ได้ ต้องแหลมเหมือนหนาม

แต่ก็เสียใจด้วย ต้นไม้มันแหลมทุกต้นไม่ได้ มันมีหนามเป็นบางต้น

คนเราก็เช่นเดียวกัน มีหนามบ้าง ไม่มีหนามบ้าง หนามแหลมใครเสียม มะนาวกลมเกลี้ยงใครไปกลิ้ง ถ้าไม่มีหนามทำอะไร ต้องเสียม ต้องสอน ต้องสอนต้องเสียมมันถึงจะแหลม

เรามีลูกต้องเสียมต้องสอนนะ ถ้าไม่เสียมสอนมันเป็นไปได้ ต้องฝึกลูกตั้งแต่เล็ก ๆ ตั้งแต่เด็กแดงร้องอะแว้ออกมานะ นกอยู่ในกรงให้รีบสอน จะสอนอะไรก็สอนให้มาก มีปีกมีหางหนีออกจากกรงแล้ว ไม่ต้องตามไปสอนนะ จะเสียใจอย่างน่าเสียดาย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นยอดในโลก ยอดพัฒนาคณปลุกคนให้ตื่น เสกคนให้เป็นงานทั่วโลก พระองค์ท่านไปนั่งหัดปลาศอยุ่ ๖ พรรษา ในอรัญราวป่า กว่าจะได้พบวิชานี้ ต้องเหนื่อยยากหลายประการ

แต่อย่าลืมว่าพระพุทธเจ้าจบ ๑๘ ด็อกเตอร์ เรียกว่า ๑๘ ศาสตร ถ้าผู้ศึกษาจะเข้าใจว่าพระพุทธเจ้าเรียนมาก่อน เรียนมาหลายชาติ หลายกับหลายกัลป์ กว่าจะมาตรัสรู้เป็นพระสยัมภูสัมมาสัมพุทธเจ้า

เด็กเขากิดมา อยากรเป็นพระเอกนางเอก รวย สวย ดี

มีปัญญากับทุกคน

โบราณท่านว่าไว้ รักลูกคิดปลุกฝัง ให้ลูกตั้งตนฝึกรักษา ให้ลูกได้ดี มีปัญญา มีวิชาให้ลูกตั้งตนเป็นคนดี ต้นไม้ต้องปลุกกันตั้งแต่เล็ก ๆ โตแล้วแย่มาก ปลุกไม่ขึ้น ปลุกถึมันขึ้นถึ ปลุกห่าง มันขึ้นห่างๆ

พ่อแม่สมัยใหม่ ไม่มีเวลาใกล้ชิดลูก เวลาส่วนใหญ่ในแต่ละวัน หมดไปกับการทำธุรกิจ หาทรัพย์สินเงินทอง มาปรนเปรอความสุขความต้องการของลูก เพื่อความสุขสบาย บ้างก็หาหน้งให้ลูกดู ทั้งที่ลูกยังอยู่ในวัยเรียนวัยศึกษา แล้วลูกไม่ดีขึ้นมาในภายหลัง อย่าไปตำลูกนะ เพราะพ่อแม่เป็นคนก่อสร้างปฏิกณิสัยลูก และพ่อแม่ไม่ให้ความอบอุ่นแก่ลูก ไม่ให้การแนะแนวแก่ลูกฯ

โบราณว่าไว้ มีลูกมีหลานจะต้องแต่งใจลูก แต่งตัวลูก และแต่งงานลูก แต่งใจลูกก็คือ พาลูกหลานไปวัด ให้มีความสัมพันธ์กับวัด เห็นพระสงฆ์ สอนลูกให้ยกมือไหว้พระ อยู่บ้านก็สอนลูกสวดมนต์ไหว้พระ ให้มีค่านิยมพื้นฐานฯ

ตอนลูกยังเล็ก อย่าห่างลูก อย่าทิ้งลูก ต้องดูแลลูกให้ดี... ลูกเราอยากได้ดีมีปัญญาทุกคน แต่เขาไม่ทราบ เขาไม่เข้าใจ ทำไมไม่บอกเขา... อาตมาไม่โทษเด็ก เด็กเขาเกิดมา อยากเป็นพระเอกนางเอกทั้งนั้น อยากรวย อยากสวย อยากดี อยากมีปัญญา แต่เขาไม่รู้ เขาไม่ทราบ เขาไม่มีวันเข้าใจฯ

ลูกต้องการอะไร เด็กต้องการอะไร

พ่อแม่ที่เคารพปอดทราบ

๑. ลูกต้องการความรัก โปรดให้ความรักความอบอุ่นกับลูก อย่าทิ้งลูก พ่อแม่รักลูกเท่ากัน แต่ห่วงใยลูกไม่เท่ากัน

๒. ลูกต้องการความรู้ ทำไมลูกต้องชน คั่นโน่น คั่นนี้ จับโน่นแตก น่าจะเข้าใจลูกว่า ลูกต้องการความรู้ อยากจะรู้ โปรดเมตตากับลูก สอนลูกดี ๆ พุดไพเราะ อย่าตีลูก ถ้าด้วยเหตุข้อใหม่ได้ แต่อยากเจริญพรถามว่า ลูกแตกไปซื้อได้ที่ไหน

๓. ลูกต้องการอิสระเสรีไม่ชอบบังคับ เด็กมันต้องดุคดิก เด็กนั่งเฉย ๆ ไม่ได้ อย่าบังคับลูกเกินไป

รักลูกให้เหมือนปลูกลูกต้นโพธิ์ เมื่อใหญ่เมื่อโตจะได้อาศัย ถึงคราวเจ็บจะได้ฝากไข้ ถึงคราวตายจะได้ฝากผี เวลาดีเอาไว้ใช้สอยบ้างประไรมี รักลูกเหมือนปลูกลูกต้นตาล โตไปจะไม่มีหลักฐาน

เลี้ยงลูกให้โต ปลูกลูกต้นโพธิ์ให้ได้ร่ม ให้โตด้วยวิชาการ ให้มีหลักฐาน มีงานทำ มีคู่ครองขอให้เหมือนทองแผ่นเดียวกัน อย่าให้โตด้วยข้าวสุก หาคความสนุกในสังคมฯ ถ้าเป็นเด็ก ขี้เกียจ ขี้โกหก ขี้ขโมย ต้องตี ถ้าเป็นผู้ใหญ่ ขี้เหล้า เล่นการพนัน ต้องห่างไกลฯ

สอนลูกหลานต้องการจะบรรจงาน อย่าไปวิ่งเต้น

ถ้าต้องการเจริญก้าวหน้าขอฝากไว้ด้วย คนเรามี ๒ ก้าว จะก้าวขึ้นหรือก้าวลงดำน้าไม่โผล่ ก้าวลงมันง่ายดี ก้าวขึ้นมันต้องยาก ของชั่วมันง่ายหลังไหลไปตามที่ต่ำ นี่บอกสอนลูกหลาน ต้องการจะบรรจงานไม่ต้องไปวิ่งเต้นดูถูกเสียก่อน กุศลเพียงพอหรือเปล่า ต้องเพิ่มกุศล ตัวอย่างเรียนจบครู สวดมนต์เข้าเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นครู ทำงานธนาคารก็ได้ บริษัทก็ได้ เดี่ยวมีคนรับ บางรายทั้งสอบทั้งสมัครหลายแห่งไม่เคยเรียกเลย อาตมาให้นั่งกรรมฐาน พอ ๗ วันผ่านไปพวกมาตามให้เข้าไปทำงานแล้ว ๕

๓. ความทุกข์ ผู้ที่มีทุกข์มาที่วัดอัมพวันมี ๕ ประการ

ผู้ที่มีทุกข์มาที่วัดอัมพวันมี ๕ ประการ ได้แก่ ๑. ครอบครัวไม่มีความสุข ๒. ผิดหวังในชีวิต แก้ปัญหาไม่ได้ ผูกคอตาย ฆ่าตัวตาย เป็นโรคทันสมัย กันมาก โรคทันสมัยก็คือ โรคประสาท ๓. ลูกไม่เรียนหนังสือ เรื่องนี้อย่าโทษเด็ก เด็กติดยาเสพติด อย่าไปโทษเด็ก อาตมาโทษแม่ แม่ไม่ดี แม่แบบ แม่แผน แม่แปลน ใช้ไม่ได้ แม่บ้านการเรือน เคหะศาสตร์ไม่ดี ถ้าแม่บ้านการเรือนเคหะศาสตร์ดี สามีจะเจ้าชู้หรือเล่นการพนันก็ไม่ใช่ไร แม่บ้านเอาลูกไว้ได้แน่นอน ลูกได้ดีหมดทุกคน อาตมาจึงเขียนขึ้นมาว่า กันอยู่ที่แม่ แก้อยู่ที่พ่อ ก่ออยู่ที่ลูก ปลุกอยู่ที่ครู ความรู้อยู่ที่ศิษย์ จะได้เป็นมิตรกัน ๔. เศรษฐกิจไม่พอปากพอท้อง นี่แหละปัญหามันเกิดขึ้น เป็นหนี้สินกัน ไม่มีปัญญาจะใช้หนี้ เป็นกฎแห่งกรรม โดนล้มละลายเป็นแถว เพราะอะไร จะแก้อย่างไร เตรียมตัวอย่างไร น่าจะคิดตรองนี้ก่อน ๕. มีแล้วยังไม่พอ ตะเกียกตะกายไปยากจน หมดเงินหมดทอง สิ้นเนื้อประดาตัว เดินทางผิด กฎจรรยาผิด ก้าวพลาดก้าวผิดตลอดไป เลยชีวิตก็ไร้สาระ มีปัญหาอย่างนี้ ท่านจะแก้อย่างไร ถ้าท่านไม่ศึกษา ไม่ปฏิบัติธรรม ไม่ใช้ธรรมะของพระพุทธเจ้าแล้ว ท่านจะแก้ปัญหาก็ไม่ได้

ความทุกข์ของมารดาบิดา

มารดาที่ตั้งครรภ์ตอนแรกก็มีความสุขขึ้นใจว่าจะได้มีบุตรชายบุตรสาวมาครอบครองสมบัติแทนเรา แต่แล้วตอนที่ครรภ์แก่ก็มีทุกข์อีก เช่นกังวลว่าคลอดบุตรในครั้งนี้จะอยู่หรือจะตาย มีทุกข์หรือมีสุข พอคลอดลูกออกมาแล้วก็เป็นห่วงลูก ต้องเป็นทุกข์เลี้ยงลูก ลูกเล็กเด็กแดงโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนเลี้ยงยากเลี้ยงเย็นลำเค็ญใจ ก็มีแต่ความทุกข์ คิดโดยละเอียดแล้ว ท่านจะมอง

เห็นชัดว่าหาความสุขจริงๆ ไม่ได้ ...

พ่อแม่ทั้งหลายเลี้ยงลูกก็ต้องทำให้ลูกดีมีปัญญา มีวิชาความรู้ด้วยกันทุกคน พอลูกเข้าโรงเรียนไม่ได้ เข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ พ่อแม่ก็เป็นทุกข์หาความสุขไม่ได้เลย ลูกเข้าโรงเรียนแล้ว ก็ยังเป็นทุกข์ว่าลูกจะเรียนสำเร็จหรือไม่ ลูกหลายคนเขาไม่รู้เลย

๔. ตั้งครรภ์ การเกิดและผลจากการกระทำ

หากแม่ถือศีลภาวนาเจริญกรรมฐาน ตั้งครรภ์ นักปราชญ์จะมากิด

ถ้าคุณแม่มาถือศีลภาวนา มาเจริญกรรมฐานกลับไปตั้งครรภ์ แต่จิตยังไม่ปฏิสนธิ เมื่อปัญญาสาขาคือ มีอสงไขยสองหมื่นหนึ่งเกิดขึ้นแล้ว เทพเจ้ากฏแห่งกรรมจึงได้ส่งดวงวิญญาณนักปราชญ์ไปเกิด บุตรที่คลอดออกมาจะต้องเป็นปราชญ์แน่ แต่ถ้าคุณแม่อารมณ์ไม่ดีทั้งเดือน นาฬิกาในบ้านนั้นไม่ตรงกัน ชัดใจกันตลอดเวลา พูดดีเป็นร้าย พูดร้ายเป็นดี สัตว์นรกที่เพิ่งออกจากคุกต้องไปเกิดบ้านนี้ ลูกจึงเหมือนกันไม่ได้ ลูกแฝดชายคู่ คลอดห่างกัน ๑๕ นาที ยังเหมือนกันไม่ได้ จิตใจไม่ตรงกัน ต่อยกันไปต่อยกันมา น่องคว้ามัดแทงพื้ตายเลย เป็นศัตรูมาเกิด

บ้านไหนสะอาดนักประชาชนจะมากเกิด บ้านไหนสกปรก

สัตว์นรกจะมากเกิด

กัจจโณ มະนุสสะปะฏิลาโภ การเกิดเป็นมนุษย์แสนจะยาก แล้วทำไมถึงทำมันง่ายกันได้กัน โยมทุกคนโปรดพิจารณาเดี๋ยวนี้อะไรเกิดยาก เกิดมาไม่ใช่ง่าย ถ้าเราจิตไม่โปร่งใส ใจไม่สะอาด ต้องไปเกิดบ้านไหน ไปเกิดที่บ้านสกปรก เราเกิดมาจากนรกแน่นอน ถ้าเรามีความสะอาด มีบุญกุศลมาจากชาติปางก่อน บ้านไหนเขาสะอาดเราต้องไปเกิดบ้านนั้นแน่ คือ นักปราชญ์ราชครูที่มีปัญญาบ้านไหนสกปรกสัตว์นรกมากเกิด เถียงพ่อเถียงแม่ ตั้งแต่หลัง ๒๕ พุทธศตวรรษ ขอเจริญพร ไม่ใช่พูดเล่น สัตว์นรกมากเกิด

ก่อน ๒๕ พุทธศตวรรษ ปี ๒๕๐๐ คนดีมากเกินไป เคารพผู้ใหญ่ อ่อนน้อมถ่อมตน แต่หลัง ๒๕ พุทธศตวรรษ คนกระด้าง คางแข็ง ปากกล้า ขาแข็งเถียงพ่อเถียงแม่คำไม่ตกปาก มาจากนรก บางคนเขาบอกว่าคนมากเกิดมากมายมาจากไหน ก็มาจากนรกเป็นหมื่นปี แล้วก็เพิ่งมากเกิด หากความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตจิตใจไม่ได้เลย พี่น้องยังทะเลาะกัน พี่น้องยังโกงกัน ในสมัยโบราณกาลนั้น พี่น้องเขาไม่ทะเลาะกัน พี่ต้องช่วยน้อง น้องต้องช่วยพี่ สร้างความดีให้พ่อแม่ ต่ออายุให้พ่อแม่ยืนยาว เดี๋ยวนี้อะไรลูกหลานยุคใหม่ไม่มีการต่ออายุให้พ่อแม่เลย ทำให้พ่อแม่ต้องอายุสั้น เพราะเหตุใด พี่น้องทะเลาะกันแย่งสมบัติกัน ยุคใหม่สมัยใหม่

ท่านสาธุชนพุทธบริษัททั้งหลาย โปรดพิจารณาตัวเอง ว่า กัจจโณ มະนุสสะปะฏิลาโภ เราเกิดแสนจะยาก ด้วยความลำบาก ทำมันง่ายกันได้กัน

เหลือเกิน พี่น้องทะเลาะกัน พ่อแม่ก็เสียใจ ยุคใหม่สมัยนี้เป็นเช่นนั้นทั่วไป ใครจะเถียงไม่ได้ บ้านตระกูลวงศ์ที่จะรักสามัคคีสร้างความร่วมมือกันให้พ่อแม่แสนจะยาก แสนจะลำบากมาก น่าเสียดาย เกิดเป็นมนุษย์ น่าจะรักษาสถาปัตยกรรมุชายได้

หมั่นทำบุญตักบาตร สวดมนต์ไหว้พระ ตั้งแต่ลูกอยู่ในครรภ์

สามีภรรยาที่จะเป็นพ่อแม่ที่ดีของลูกในอนาคตนั้น ตอนตั้งครรภ์ สวดมนต์ไหว้พระตักบาตรทุกวัน รับรองลูกท่านมาจากสวรรค์ บ้านไหนจิตใจสกปรก สัตว์นรกมาเกิด เถียงพ่อเถียงแม่คำไม่ตกปาก มาจากนรกทั้งนั้น ถ้าพ่อแม่สกปรกเขาก็ส่งคนอย่างนี้มาเกิดในบ้านนั้น

บ้านไหนสะอาด จิตใจสะอาด ไม่ทะเลาะกัน มีพระอภัยมณีอยู่ ไม่มียักษ์ นักปราชญ์มาเกิด บ้านนั้นจึงเป็นมหามงคล บ้านนั้นครอบครัวดีหมดทั้งบ้าน ดีทั้งลูกทั้งหลายในอนาคตด้วย มาจากพ่อแม่ทั้งสิ้น พ่อแม่ไม่เคยชวนลูกสวดมนต์ไหว้พระ ลูกก็เลพลาดพาดเหมือนพ่อแม่ ทะเลาะกันให้ลูกเห็น หลังน้ำตาให้ลูกเห็น เล่นการพนันให้ลูกเห็น กินเหล้าให้ลูกเห็น ลูกก็เป็นพยานหลักฐาน ลูกก็บันทึกหลักฐานความชั่วมาจากพ่อแม่ไว้ในจิตใจของเขา ไหนเลยเขาจะดีได้

พ่อแม่เจริญกรรมฐาน ลูกออกมาจะมีบุญวาสนา

การเจริญพระกรรมฐานทำให้สะสมบุญ ทำให้มีคุณประโยชน์ถึงบุตรของตน อันนี้พระพุทธเจ้าสอนไว้ ที่เราสวดมนต์ว่า “กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสะระโณ ยัง กัมมัง กะริสสามิ ปาปะกัง วา”

ท่านสาธุชนที่รัก โปรดตั้งใจฟังอย่างจริงจัง ด้วยกายานุปัสสนาสติปัฏฐาน มีการเดินจงกรมก่อน ยืนหนอห้าครั้ง กายยืนรู้ กายนั่งรู้ กายนอนรู้ กายเลี้ยวรู้อยู่อย่างนี้ คือตัวกำหนดกายอยู่ตลอดเวลา กำหนดว่ายืนหนอห้าครั้งก็คือพิจารณา**ตัญญูจากกรรมฐาน** ขณะที่เรามีปัญจสาขายู่ในกรรมของมารดาเจริญเติบโตมา ถ้าพ่อมีบุญแม่มีบุญได้เจริญกรรมฐาน ลูกออกมาจะมีบุญวาสนาด้วย สมองกลดลบันดาล ลูกก็มีปัญญา ถ้าพ่อมีเวร แม่ซ้ำมีเวร สร้างเวรสร้างกรรมกันมา ลูกจะมีสมองดีไม่ได้ ออกมาก็เป็นคนโง่ๆ เสียจริตผิดมนุษย์เป็นคนปัญญาอ่อน ไม่สามารถจะสอนให้เขาได้ดี นี่แหละกรรมมาจากพ่อแม่ เพราะฉะนั้นการเจริญพระกรรมฐานทำให้สะสมบุญ ทำให้มีคุณประโยชน์ถึงบุตรของตน อันนี้พระพุทธเจ้าสอนไว้ ที่เราสวดมนต์ว่า “กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสะระโณ ยัง กัมมัง กะริสสามิ ปาปะกัง วา”

ท่านทั้งหลายเอ๋ย ที่เราสร้างบุญสร้างบาปกันมาเอง นี่แหละพ่อแม่สร้างความไม่ดีให้กับลูก ทำความไม่ถูกต้องให้กับหลาน เวรกรรมก็จะโยนให้ลูกของตน จุดมุ่งหมายอันนี้ นี่แหละปัญจสาขา แยกออกมาจากท้องของมารดา บางคนก็ออกมามือถ้อย ขาก๊วย ถ้ามหัวโตมีน้ำอยู่ในสมอง แล้วก็อยู่อย่าง เป็นทุกข์ บางคนก็เป็นโรคตับโรคไต ก็เนื่องจากพ่อแม่สร้างปาณาติบาตมา

ใจดำอำมหิต เขี้ยวโหด ทารุณดุร้าย ลูกก็จะเป็นอย่างนี้ ออกมาอาการ ๓๒
ไม่ครบ เอาดีไม่ได้แบบนี้เป็นต้น

ลูกเกิดมาพิการ เป็นกรรมของใคร แก้ไขอย่างไร

เด็กที่เกิดมาพิการนั้นเป็นกรรมร่วมของบิดามารดาและเด็ก แต่อย่างไรก็ตาม พุทธศาสนาเน้นให้บิดามารดาทำตัวให้เป็นคนมีศีลธรรม และสร้างแต่กรรมดีแต่อย่างเดียว เพราะผลของกรรมชั่วนั้นย่อมกระทบต่อบุตรของตนด้วยการที่บิดามารดาทำบาป ย่อมเป็นปัจจัยให้วิบากกรรมของลูกที่มีอยู่แล้วแสดงผลออกมาร้ายแรงเต็มที่ ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากบิดามารดาทำแต่กรรมดีอย่างเดียว ถึงแม้ว่าลูกจะมีวิบากกรรมไม่ดีติดตัวมาแต่เกิด ความดีนั้นก็จะช่วยให้วิบากกรรมดังกล่าวลดความรุนแรงลงไปได้บ้าง เช่น ถ้าหากบิดามารดาเลี้ยงดูลูกพิการด้วยความรักเอาใจใส่เป็นอย่างดี และในขณะเดียวกันก็ทำบุญทำกุศลอยู่เสมอ ลูกพิการก็就会有ความทุกข์จากความพิการลดน้อยลง และสามารถมีชีวิตที่มีคุณภาพได้ตามอัธยาศัย

๕. ปัญหาและข้อห้าม

พ่อแม่แก้ปัญหาชีวิตไม่ได้ ลูกฟังไม่ได้

พ่อแม่แก้ปัญหาชีวิตไม่ได้เลย หาที่พึ่งให้ลูกไม่ได้ ลูกพิการหรือเป็นอะไรก็ตาม พ่อแม่จะช่วยกันสวดมนต์ภาวนา เจริญกรรมฐานบางทีก็หายได้เลยนะ พ่อแม่บางคนก็ไม่เอาไหนอีก สร้างความดีไม่ถึงที่ ดีไม่ถึงขั้น ดีไม่พอ ลูกจะดีได้อย่างไร พ่อแม่เลี้ยงลูกไม่ได้ดูแลลูก เพราะไม่ได้สวดมนต์เจริญกรรมฐาน อาตมาจับจุดได้หมด คือ กฎแห่งกรรม เอาลูกไปฝากวัด ไม่เคยให้เงินลูกเรียนหนังสือ มีตัวอย่างที่อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี อาตมาต้องแก้ปัญหาให้เด็ก ให้ทุนไปเรียนหนังสือ วันนี้ให้ไปอีก เป็นทุนต่อเนื่อง

เด็กร้องให้เลยบอกว่า “หลวงพ่อก็ไม่ได้เป็นอะไรกับผม พ่อผมยังไม่เคยให้เลยแม้แต่สตางค์เดียว” เอาหละ! หลวงพ่อจะส่งเรียน บัดนี้เรียนมหาวิทยาลัยแล้ว เขาเขียนจดหมายมาบอกว่า จะหางานทำด้วยช่วยหลวงพ่อกำลังงานทำแล้ว หลวงพ่อจะได้ส่งน้อยลงไป จะได้ช่วยอีกแรงหนึ่ง เด็กดีนะ มีลักษณะอย่างนี้

สามีภรรยาอย่าทะเลาะกัน ลูกหาความสุขไม่ได้

ถ้าท่านเป็นสามีภรรยาทะเลาะกัน ลูกจะหาความสุขไม่ได้นะ ข้อนี้ไม่มีใครคิด อาตมาพยายามคิดให้เสมอ คือ กรรมฐาน ขอฝากไว้ พ่อแม่รักกันดี ปรึกษาหารือกันดี ลูกดีใจมาก มีความสุข สว่างฟ้าสว่างดิน เหมือนพระจันทร์ลอยเด่นอยู่ในนภาภาค พ่อแม่ทะเลาะกัน ไม่เอาเหนือเอาใต้กันเลย จนกระทั่งแก่แล้วนะ ลูกบ้านนั้นไม่มีความสุขเลย เหมือนฟ้ามันมืด เหมือนเมฆหมอกมาบังพระจันทร์ฉะนั้น ...

ครอบครัวหาความสุขเกิด สามีภรรยาอย่าทะเลาะกันเลย สองคนตายายหมั่นสวดมนต์ไหว้พระ เจริญภาวนาให้ลูก ปลูกฝังให้หลานอยู่เย็นเป็นสุข นี่สิ่งถึงจะถูกต้อง ไม่ใช่ทำบุญไปสวรรค์ ทำบุญไปนิพพาน น้ำลายไหลยืด ฟังเทศน์กันไม่พัก เลยควักติดกัณฑ์เทศน์กันหมดตัว

สาเหตุที่ครอบครัวแตกแยก

สำหรับเรื่องชีวิตครอบครัวนั้น หลวงพ่อให้ข้อสังเกตว่าการที่ครอบครัวแตกแยก พ่อ แม่และลูกเข้ากันไม่ได้นั้น สาเหตุสำคัญ (ที่หลวงพ่อทราบ) คือ พ่อแม่ทำตัวเองเป็นแบบอย่างไม่ดี กล่าวคือทำตัวเองไม่สมกับที่เป็นพ่อแม่ เช่นเป็นคนเจ้าอารมณ์และทำตามใจตัว ไม่มีเหตุผลที่ดี ดังนั้น ถ้าหากพ่อแม่ต้องการให้ตัวเองและลูกมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พ่อแม่ก็ต้องทำตัวเองให้เหมาะสมในทุกเรื่อง และสามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้ ลูกจึงจะรักและเคารพ สิ่ง

สำคัญก็คือ พ่อแม่จะต้องรู้จักความต้องการของลูก ไม่ใช่อำนาจบีบบังคับให้ลูกทำตามความต้องการของพ่อแม่เท่านั้น หลวงพ่อเห็นว่า ความต้องการที่สำคัญที่สุดของลูก คืออิสรเสรีภาพหรือการเป็นตัวของตัวเอง พ่อแม่จะต้องให้สิ่งนี้แก่ลูก แต่ไม่ใช่ด้วยการตามใจลูกไปทุกเรื่อง ในเรื่องที่ไม่สมควรพ่อแม่อาจจะให้คำแนะนำที่มีเหตุผลแก่ลูก โดยชี้ให้เห็นว่า การกระทำที่ลูกต้องการจะทำนั้นมีผลไม่ดีอย่างไรบ้าง แล้วให้ลูกเป็นคนตัดสินใจเอง ถ้าหากได้รับการส่งเสริมที่ดีด้วยความรัก อิสรเสรีภาพนี้ก็จะทำให้ลูกเป็นคนรักแสวงหาความรู้ ไม่ยึดติดกับสิ่งที่มีอยู่แล้ว การทำให้ชีวิตครอบครัวมีความสุขนี้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของพ่อแม่เป็นสำคัญ ดังนั้น พ่อแม่จึงไม่ควรจะมุ่งแต่การทำงานและสะสมทรัพย์สมบัติแต่อย่างเดียว แต่ควรจะเอาใจใส่และปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้ดีที่สุดด้วย

อย่าสอนลูกขบถ: กานข้าว, ดุหนังสือ

(ให้สอนลูกตอนอรบณดี, หลังไหว้พระสวดมนต์)

อย่าไปสอนลูกกำลังทานข้าว อย่าไปสอนลูกขณะที่ดูหนังสือ อาตมาได้ตำรามาจากกรุงเทพฯ พ่อเป็นนายพลแม่เป็นอาจารย์ลูกหนีไปดูซั๊กพระที่นครศรีธรรมราช กับเพื่อนที่เป็นลูกนายตำรวจ ซึ่งเป็นนายพลเหมือนกัน ไปเจ็ดวันก็กลับมาแต่ไม่ได้บอกพ่อแม่เพราะกลัวจะไม่ให้ไป อาตมาไปบ้านนั้นพอดี

ลูกกลับมาก็เข้าครัวไปทานข้าว แม่กลับมาถึง ตรงเข้าไปหยิกหูลูกเลย ต่ำว่าลูกไปไหนมา ไม่ลาไม่ไหว้อะไร พอเห็นอาตมาเลยเงยบ มานั่ง สัก

ประเดี๋ยwpอมา ตรงเข้าไปตบลูกเลยว่า ไปไหนไม่บอก เลยจนข้าวล่อยออกเป็นสองเสียง ลูกวิ่งร้องให้เข้าห้องไป ลูกกำลังเรียนปริญญาโทนะ เขาทำต่อหน้าอาตมาเลย

ถ้าพ่อเป็นคนดี แม่เป็นคนดี ก็จะไม่เข้ามาอดลูก เอาขนมมาให้ลูก ให้ลูกมีกำลังใจ แต่พ่อแม่ทำอย่างนี้ไม่มีน้ำใจเลย รักลูกไม่ถูกทาง ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ ตั้งแต่วันนั้นลูกเลยไม่กลับบ้าน เขาเป็นลูกชายคนเดียวของพ่อแม่ด้วย เขากลับไปอยู่บ้านนายพลตำรวจตรีที่เป็นเพื่อนกับพ่อ เขาก็รักเหมือนลูกของเขา ส่งเรียนจบปริญญาโท และจะไปอยู่อเมริกากับลูกของเขา จะไม่กลับบ้านพ่อแม่อีกต่อไป

เรื่องเรียนพ่อแม่อย่าขัดใจลูก

พระพุทธเจ้าบอกคันถธุระ มีลูกต้องเรียนหนังสือ เรียนตามจริตที่ชอบ ไม่ใช่บังคับวิปัสสนาตามจริต ชอบอย่างไร่งอย่างนั้น เรียนตามจริตที่ชอบ เช่น ชอบแพทย์ก็ต้องให้เรียนแพทย์ ชอบวิศวกรก็ต้องให้ไปเรียนวิศวกร ขอเจริญพรผู้เป็นบิดามารดา อย่าขัดใจลูก ลูกต้องการจะเรียนอะไรก็อย่าขัดใจ ต้องตามใจ มิฉะนั้นจะเสียลูก อย่างลูกนายพลโทคนหนึ่ง ลูกจะเรียนไม่ยอม ต้องอย่างนั้น ต้องอย่างนี้ แม่ก็จู้จี้จุกจิก ลูกเลยออกไปอยู่บ้านเพื่อนจนบัดนี้ ลูกคนเดียวด้วย ก็ขอฝากท่านทั้งหลายไว้ จะยากก็มีเงินเอาเรียนให้ได้ นี่แหละคันถธุระ แปลว่า เกิดมาต้องเรียนวิชาทุกคน เพื่อติดตนไปในอนาคต แต่เรานับถือศาสนาอะไร ก็ให้เรียนศาสนาด้วย

ลูกไม่อยากเรียนหนังสือ 该怎么办

มีลูกให้เรียนหนังสือ ถ้าลูกไม่อยากเรียนไม่ยอมเรียน มีวิธีการ พ่อแม่ ให้แม่เมตตาอย่าไปดุลูกไปตีลูกนะ ใช้ที่ภาษาโบราณที่ว่า รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี รักมิให้คำ รักหน้าให้คิด รักมิตรให้เตือนกัน ดีตัวนี้ไม่ใช่ดีด้วยไม้เรียว แต่ตีด้วยแบบอย่าง จะพูดกับลูกจะสอนลูกอย่าโมโหนะ ถ้าเมตตาเจือโทษะลูกจะเสียหาย

จะสอนลูกจะพูดอะไร เมตตา อย่าเจือด้วยโทษะ พูดให้เพราะ ๆ ลูกจะเชื่อถือ จะเคารพบูชาพ่อแม่ ถ้าพูดด้วยโมโหด้วยด่าด้วยลูกจะไม่เชื่อฟัง พูดจนเคยชินด่าจนเคยชิน พอเข้าไปแล้วบ๊ิบ ลูกไม่เอาไหนก็ไปหาเพื่อน พูดให้เพราะ ๆ พูดให้มีมนุษยสัมพันธ์ พูดให้ดึงน้ำใจลูกได้ใหม่ ไม่มีเลย พูดให้ลูกออกจากบ้านไป ระวังนะแม่สำคัญมากกว่าพ่อ พ่อเขาไม่ได้พูดอะไรมากเท่าแม่หรอก แม่ล่ะจุกจิก แม่ี่สำคัญ เป็นแผนสร้างความคิดให้กับลูกให้กับหลาน รักให้มันถูกวิธีทำความดีให้ลูกดู อีกอีกโมโหโทษหน้าเหมือนยักษ์มารแล้วไปว่าลูก ลูกจะเชื่อฟังไหม เพราะฉะนั้น จงเมตตาอย่าเจือด้วยโทษะ จะสอนลูกไม่ได้ดี

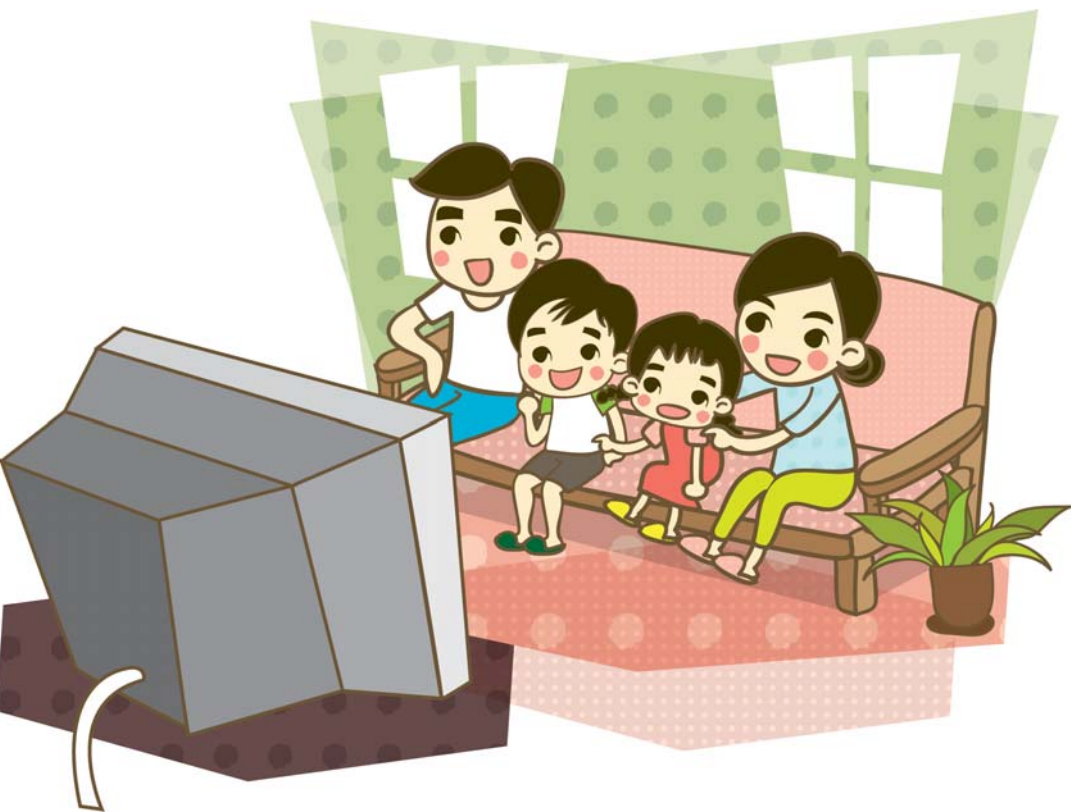
ลูกไม่มีความรู้ เสมือนเลี้ยงลูกไม่โต

ถ้าลูกเราไม่มีความรู้ เปรียบเสมือนเลี้ยงลูกไม่โต ปลูกต้นไม้ได้ร่ม มันจะได้ประสพผลอะไร เลี้ยงลูกต้องโตด้วยวิชาการ มีหลักฐาน มีงานทำ ดังกล่าวแล้วข้างต้น จะมีคู่ครองเป็นทองแผ่นเดียวกัน มีมนุษย์สัมพันธ์ในสังคม จะเกิดผลสมมาดปรารถนา ตรงนี้เป็นหลักปฏิบัติ ต้องเรียนต้องหาวิชาใส่ตน ตั้งแต่เป็นหนุ่มเป็นสาว อย่าเที่ยวกันนัก มีรถเบนซ์ รถบีเอ็ม พ่อแม่ตามใจ ชื้อให้ขับไปหาเพื่อน วันนี้มาร้องให้กับอาตมาที่กรุงเทพฯ ชัดเจนมาก ลูกไม่ยอมเรียนหนังสือ นี่ลูกอาเสีย ลูกอาเสียหนักเข้าก็กลายเป็นอาเสียไปชัดเจนมาก

อย่าอยู่ว่าง อย่าห่างผู้ใหญ่นัก

ขอฝากไปสอนลูกสอนหลานด้วยอย่าให้ลูกอยู่ว่างอย่าให้ห่างผู้ใหญ่ จะหลงทางได้ง่าย อันนี้เป็นเรื่องสำคัญ แต่โปรดว่างกิเลส สมองว่างโดยไม่ไปเอากิเลสของใครมาใส่ในหัวสมอง แต่ขออย่าได้ว่างจากงานเลย ชีวิตคืองาน ชีวิตของท่านมีค่า เวลาของท่านจะมีประโยชน์มาก ถ้าตีค่าชีวิตของท่านต่ำ เวลาท่านจะไม่มีประโยชน์เลย

ปัญหาเกิดในบ้าน อย่างนี้ปัญหา

คนชอบสร้างปัญหา วิธีแก้ปัญหามีอยู่ทางเดียว แก่ตรงนั้นทันที ไม่ใช่หลบปัญหา ไม่ใช่หนีไปฟังเพลง หนีไปเที่ยว นั่นเป็นการหลบปัญหาไปชั่วคราว ใช่หรือไม่ ต้องรู้ปัญหาและแก้ปัญหาให้ได้ปัจจุบัน อย่างนี้ปัญหา อย่างนี้ปัญหา เช่น ปัญหาครอบครัว สามีภรรยาตีกันทะเลาะกันต้องแก้ที่จุดนั้น อย่าไปแก้ที่อื่นไม่ได้ จะไปแก้ด้วยการหนีออกจากบ้านไม่ได้ ถ้าโยมเป็นสามี เกิดปัญหาในบ้าน อย่างนี้ ปัญหาเรื่องภรรยาต้องชี้แจงกันให้เข้าใจ อย่างนี้ปัญหา อย่างนี้ปัญหา ผากไว้ให้ลูกเป็นปมด้อย ต้องแก้ปัญหាปัจจุบัน ต้องสู้ปัญหา อย่างนี้ปัญหา ถึงจะแก้ได้ ถ้าหนีปัญหา ทิ้งปัญหา เป็นการสร้างปัญหาเพิ่มขึ้น จะเสียใจต่อภายหลัง ถ้าโยมทำอย่างที่เราถามหาพูดได้ จะไม่มีปัญหาต่อไป กรมฐานเป็นการแก้ปัญหาได้ดีมาก ด้วยการกำหนดจิตตั้งสติด้วยการแก้ปัญหา อย่างนี้ปัญหา อย่างนี้สติสัมปชัญญะ

เลี้ยงลูกเอาบุญ อย่าเอาคุณตอบแทน

โยมเลี้ยงลูกเอาบุญ อย่าเอาคุณตอบแทน เขาไม่มาช่วยโยมหรอก มีลูกผู้ชายไปมีภรรยา ภรรยาก็เป็นแม่ตัวไป มีลูกสาวไปได้สามี สามีก็เป็นพ่อตัวไป เราก็นึกว่าอนุโมทนากับลูกเถอะ เราก็เป็นพ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง เลี้ยงลูกมาเอาบุญ อย่าเอาคุณตอบแทน ปฐมวัยตั้งแต่ ๓ ขวบ ถึงอายุ ๒๕ เรียนจบ ต่อกะเทอรีให้ได้ มัชฌิมวัย อายุ ๒๕-๕๐ ต้องมีบ้านหลักฐานเป็นที่อยู่ของตน

ปัจจุณมวัย อายุตั้งแต่ ๕๐ ถึงตาย มีอะไรติดตัวบ้างไหม เวลาหมดไป ถ้าไม่มีอะไรก็เสียใจด้วย แต่เวลานี้ไม่เป็นไร เป็นนาฬิกาของโลก ที่สำคัญมากที่สุดคือนาฬิกาชีวิต นาฬิกาจิตใจ ตรงนี้ขาดทุนย่อยยับอย่างไม่รู้ตัว อย่าให้เวลาหมดไป และไม่เสียใจต่ออดีตแต่ประการใด

เลี้ยงลูกเอาบุญ อย่าหวังผลตอบแทน

โยมเลี้ยงลูกเอาบุญเถอะ อย่าหวังผลตอบแทนนะ จะเสียใจทุกรายรักคนนั้นมาก นั้นแหละจะเข้าใจ เกลียดคนนั้นมาก จะต้องไปตายไปอยู่กับคนที่เราเกลียดเขา ขอฝากไว้เป็นกำนัล ใจดีกำหนดจดจำเป็นข้อคิดในวันนี้ด้วย โดนกับอาตมามาแล้ว ยิ่งเกลียดยิ่งเข้าใกล้ ยิ่งรักยิ่งห่างไกล เกลียดให้แผเมตตาอย่าไปเกลียดเขา แล้วความเกลียดหายไปความเมตตาจะเข้ามาแทนที่ ความรักจะเกิดมีในน้ำใจ อุณเรือนเกลียดอาตมานะ เลยมารช่วยเอง สามิเลยไม่มา นี้กฎแห่งกรรมนะอย่าลืม อาตมาให้ใครจะไม่จดไม่จำ ไม่หวังผลตอบแทน แต่บุญกุศลจะช่วยเราเอง ร้อนถึงพระอินทร์ แต่ใครให้น้ำชาแม้แต่ถ้วยเดียว จะไม่ลืมพระคุณเขาเลย และเราก็เจริญรุ่งเรืองมาจนบัดนี้

เลี้ยงลูกเอาบุญเกิด

เราเป็นพ่อเป็นแม่ มีลูกก็อาศัยได้เพียงชั่วคราว ยกแบกยกหามให้เราเท่านั้น ช่วยในเมื่อเขามีชีวิตอยู่และพ่อแม่มีชีวิตอยู่ แต่บางครั้งก็ไม่ช่วย ลูกประเภทนี้มีมากมาย จะไปพึ่งลูกที่ไหนเล่า แลเหลียวก็เปลี่ยวกาย เขาก็แยกไปมีครอบครัวของเขา จะมาช่วยเราอย่างไรเล่า ถ้าท่านหวังจะพึ่งลูกเขย ลูกสะใภ้ ลูกชาย ลูกสาว ท่านจะผิดหวังนะ เลี้ยงลูกเอาบุญเกิด อย่าเอาคุณตอบแทนเลย ท่านจะผิดหวัง ท่านจะเสียใจจนกระทั่งตาย ตายแล้วท่านจะไปปรก

คุณพ่อคุณแม่สมัยนี้ไม่เหมือนคุณพ่อคุณแม่สมัยเก่าที่มีคุณธรรมสูง เลี้ยงลูกรักลูกอย่างดีที่สุด ปลูกฝังลูกอย่างดี ทั้งมีวิชาการมีหลักฐานทุกคน ก่อนลูกจะไปมีสามีภรรยา อาชีพทางทำนาก็หามา หาได้ หาว่า หาควาย ให้ลูกพร้อมประกอบอาชีพการงานของเขา ปลูกเรือนหอให้ลูกด้วย ให้มีเหย้ามีเรือนไม่แซ่เขื่อนแต่ประการใด ลูกมีธุรกิจการค้าก็สร้างร้านค้าสร้างธุรกิจให้ลูก จะได้ไปประกอบอาชีพการงานของเขา นี่หน้าที่ของพ่อแม่ที่ดี ลูกเป็นข้าราชการ เรียนวิชาการมารับราชการต่างพระเนตรพระกรรณของพระราชา

พ่อแม่ต้องช่วยให้ลูกมีหลักฐานในครอบครัวโดยเป็นราชการด้วยกัน จะได้ร่วมแรง ร่วมรัก ร่วมสมัคครสมานในราชการด้วยกัน มีหน้าที่การงานคล้ายคลึงกัน มีเกียรติยศชื่อเสียงคือลูกเป็นราชการ แต่บางคนก็เสียชื่อเสียงในวงราชการก็มีอยู่มิใช่น้อย โบราณเขาเตรียมให้ลูกพร้อม ลูกสาวก็ให้มีเหย้าเรือนที่ดี ได้สามีเป็นที่พึ่งพาอาศัยกันได้ จะมีลูกเขยก็เป็นลูกเขยที่ดี ไม่ใช่ ลูกชาย มีลูกสะใภ้ ก็ลูกสะใภ้ที่ดี เป็นนางกวัก กวักเงิน กวักทองเข้าบ้านมากมาย ก่ายกอง

ลูกสาวหนีไปอยู่กับพี่ชาย ลูกชายติดยาเสพติด แก้อย่างไร

มีโยมคนหนึ่งเขียนจดหมายมาเล่าว่า มีลูกสาวคนหนึ่งกำลังเรียนอยู่มหาวิทยาลัย ไปชอบผู้ชายที่มีเมียแล้วและชอบดื่มสุรา ไปอยู่หอพักไม่กลับบ้าน ลูกชายติดยาเสพติดและไม่ไปโรงเรียน แต่เขาและภรรยาไม่เคยด่าลูก ไม่เคยว่าลูก และได้ชวนกันมานั่งกรรมฐาน สวดพาหุงมหากาอย่างจริงจัง เคยมาที่วัดอัมพวัน ๓ ครั้ง ครั้งละ ๓ วัน ต่อมาลูกสาวกลับบ้านทันที และบอกว่าจะไปเรียนหนังสือให้จบในปีี้ ลูกชายก็เลิกเที่ยว เลิกคบเพื่อน กลับมาช่วยพ่อแม่ทันที ด้วยอาณิสัยของพ่อแม่ นี่ชัดเจนมาก ขอให้บอกกันต่อ ๆ ไป ไม่ใช่ของปลอม แต่ปัญหามีอยู่ว่า ไม่ใช่ชื่อของแลกเปลี่ยนกันในตลาด คนละอย่างกัน ต้องทำจริง ๆ เพื่อนบ้านมาถามกันเป็นแถวว่า ลูกกลับดีได้อย่างไร ลูกสาวกลับมาช่วยพ่อแม่ได้อย่างไร เคยเถียงพ่อแม่แม่คำไม่ตกปาก กลับมาสยบ มายกมือไหว้ขอโทษกรรม จะไม่เถียงพ่อแม่อีกต่อไป น่าชื่นใจไหม

การแผ่เมตตาเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเป็นสายโลหิตเดียวกัน แผ่ถึงทันที ไม่ต้องเอ่ยชื่อ บางคนมาบอกให้อาตมาแผ่เมตตาให้แม่ของเพื่อนของลูกศิษย์หน่อย อาตมาบอกว่าช่วยได้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะแม่ของเพื่อนนั้นเขาไม่รู้จักอาตมา เขาก็ไม่สนใจกับอาตมา ถ้าเป็นคนที่รู้จักกัน เรามีเรื่องให้แผ่เมตตาแผ่ได้ง่ายมาก เขารำลึกถึงเรา เราก็รำลึกถึงเขา เท่านั้นเองนะ ได้ผล ๘๐ เปอร์เซ็นต์แล้วหายด้วย

ให้พรลูกแล้ว ก่อนไม่ได้อะไร เป็นบาป

คำว่า “พร” นี้ เมื่อให้แล้วจะถอนไม่ได้ มันเป็นบาป พ่อแม่ที่ให้พรลูก ให้มีความรุ่งเรือง พ่อโมโหจะถอนพรก็จะถอนไม่ได้ จะเป็นบาปอย่างร้ายแรง แต่พ่อแม่สมัยนี้ทำได้ พ่อโมโห ไม่พอใจก็แข่งลูก ชับไล่ลูกออกจากบ้านไป แต่พระอินทร์ท่านทำไม่ได้ ให้พรแล้วจะมาถอนไม่ได้

อย่าไปอุดน้ำ อย่าไปอุดถนน ลูกเกิดมาจะเป็นใบ้

เมื่อสมัยสุโขทัยนั้น เขาต้องการคนดีมาอยู่ใกล้กันรวมกันเป็นหมู่บ้าน ไม่ต้องเป็นพี่น้องกันเลย เขายกที่ให้ฟรี เพราะที่ทางสมัยโบราณไม่มีโฉนด เดียวนี้แม้เป็นพี่น้องกัน ที่ดินเพียงคืบเดียวก็ยังมียุ่งเรื่องเบียดเบียนกัน ยกตัวอย่าง ครอบครัวที่เชื่องราย พ่อแม่ยกที่ดินให้ แบ่งให้กันคนละล๊อค และที่แต่ละผืน จะมีร่องน้ำไหลผ่าน โดยที่คนโตมีที่ดินอยู่ต้นน้ำ อุดน้ำไม่ให้ไหล ไม่ให้น้องกิน แล้วก็ปิดรั้วไม่ให้เดินเพราะอิจฉาน้อง น้องคนเล็กเป็นผู้หญิง น้องเขยเป็นตำรวจ เวลาน้องจะออกต้องเดินอ้อมไปไกลกว่าจะไปถึงถนนใหญ่ พอพี่คนโตมีลูกคนหนึ่ง ปรากฏว่าลูกไม่ยอมพูดเป็นใบ้ จนอายุ ๑๐ ขวบแล้วยังไม่พูด ทำอย่างไรก็ไม่พูด พ่อเขามาที่วัดอัมพวัน อาตมาก็บอกให้เขารีบไปเปิดน้ำแล้ว ให้มานั่งกรรมฐานที่วัดเป็นเวลา ๑๕ วัน ให้เจ้ากรรมนายเวร ท่านทั้งหลาย ก็จงอย่าไปอุดน้ำ อย่าไปอุดถนนหนทางไม่ให้ใครเขาเดิน มีลูกจะเป็นใบ้ ท่านทั้งหลายอย่าทำให้ตัวเองเดือดร้อน และอย่าทำให้คนอื่นเขาเดือดร้อน อย่าเบียดเบียนตัวเองและผู้อื่น

๑. พฤติกรรม การปฏิบัติตนและพลที่ได้รับ

พ่อแม่มือสตี ลูกดีหมด

เท่าที่อ่านมาสังเกตการณ์มาหลายสิบปีแล้ว ยังไม่มีใครจะแก้ปัญหาวิตถิตเลย มีแต่ไปสร้างแต่ปัญหา สร้างความวุ่นวายให้กับลูก สร้างความยุ่งเหยิงให้แก่สามีภรรยา สร้างความหายนะให้แก่บิดามารดา ไม่ถูกทางตามคำสอนของพระพุทธเจ้าแต่ประการใด พระพุทธเจ้าสอนให้แก่ปัญหา ให้แก่ทุกข์ แต่เรากลับไปสร้างทุกข์ สร้างปัญหาให้มากขึ้น สร้างความวุ่นวายให้แก่ตัวเอง สร้างความยุ่งยากให้กับลูก ทำให้ลูกทะเลาะกัน เพราะแย่งสมบัติกัน เท่าที่พูดมานี้ อาตมาแต่งเป็นบทกลอนว่า

พ่อแม่ที่ดี สร้างความดีให้กับลูก ทำถูกให้กับหลาน

พ่อแม่ที่ดี รักลูกให้ถูกวิธี ทำความดีให้ลูกดู

อันนี้กรรมฐานทั้งหมด ไม่ใช่ชนอกกรรมฐานเลย พ่อแม่ที่ไม่มีกรรมฐาน ไม่มีศีล สมานิ ปัญญาแล้ว จะสร้างแต่ความไม่ดีให้กับลูก ทำไม่ถูกไว้กับหลาน แกรมรักลูกไม่ถูกวิธี ทำความไม่ดีให้ลูกดู

ยกตัวอย่างให้เห็น เช่น พ่อแม่ทะเลาะกันให้ลูกเห็นให้ลูกฟัง พ่อก็ตีแม่ให้ลูกเห็น แม่ก็เล่นการพนันให้ลูกดู พ่อแม่บราฆ่าฟันกัน ทะเลาะกัน ลูกก็เห็นกำหนดจดจำเป็นกฎแห่งกรรมใช่หรือไม่ ท่านทั้งหลายเอ๋ย ฟังแล้วคิดสักหน่อย ไม่ใช่พูดให้ท่านมีความรู้ ที่บรรยายธรรมะมานี้ ถ้าโยมปฏิบัติจิตได้ จะเห็นด้วย ๑๐๐% พ่อมีสติ แม่มีสติสัมปชัญญะ ลูกดีทุกคน ไม่ทำแบบเสียให้ลูกดู รักวัวให้ผูก รักลูกต้องตี รักมีต้องคำ รักหน้าต้องคิด รักมิตรต้องเตือนกัน รักวัวต้องผูกไว้ เดียวมันจะหาย จะเสียตายมัน

พ่อแม่ทำอะไร ลูกบันทึกหลักฐานไว้ในใจเขา

พ่อแม่ไม่เคยชวนลูกสวดมนต์ไหว้พระ ลูกก็เลเพลาดพาดเหมือนพ่อแม่ ทะเลาะกันให้ลูกเห็น หลังน้ำตาให้ลูกเห็น เล่นการพนันให้ลูกเห็น กินเหล้าให้ลูกเห็น ลูกก็เป็นพยานหลักฐาน ลูกก็บันทึกหลักฐานความชั่วมาจากพ่อแม่ไว้ในจิตใจของเขา ไหนเลยเขาจะดีได้

ถ้าพ่อแม่ยังกินเหล้าเมายา เล่นการพนันบ้าบออยู่เช่นนี้ ลูกท่านจะดีไม่ได้แน่นอน ถ้าท่านหมั่นสวดมนต์ไหว้พระพาหุงมหากา จิตใจก็ตั้งในระสพระธรรม ผังจริยธรรมให้แน่น ลูกท่านจะดีทุกคน นี่แหละดีลูกด้วยแบบอย่างที่ดี อย่าดีลูกจนหัวแตก หรือเอาไม้หวดลูกแบบเมตตาเจือโทสะ ลูกท่านจะดีไม่ได้แน่นอน

กันอยู่ที่แม่ แก้อยู่ที่พ่อฯ

ท่านผู้เป็นผู้ปกครอง บิดามารดา ถ้าลูกท่านเกรงเสือกนอกนอกลู่นอกทาง ท่านอย่าไปตี อย่าไปด่าไปว่าลูก เดี่ยวเขาจะเกลียด จะไม่มีอะไรผูกพันกันแต่ประการใด ขอท่านผู้เป็นบิดามารดาโปรดแผ่เมตตาให้ลูก อย่างต่ำก็สวดพาหุงมหากาฯ แล้วก็ทำจิตใจให้สบายทั้งสามภรรยา ตั้งใจอุทิศส่วนกุศลให้ลูกที่เกรงเสือก ขอให้ลูกกลับร่ายกลายเป็นดินะลูกนะ ขอให้ลูกอยู่เย็นเป็นสุข เจริญสุข เจริญยศ เจริญอำนาจด้วยวิชาการ รับรองลูกกลับร่ายกลายเป็นดีได้แน่

ถ้าลูกทำเลวเสียหายอย่าไปเข้าข้างลูก ส่วนมากพ่อแม่จะเข้าข้างลูก ทำให้ลูกเสียหายกันอยู่ที่แม่ แก้อยู่ที่พ่อ ก่ออยู่ที่ลูก ปลุกอยู่ที่ครู ความรู้อยู่ที่ลูกศิษย์จะได้เป็นมิตรกัน แม่จะต้องกันลูกจากความไม่ดีตลอด เมื่อแม่กันไม่ได้แล้วต้องให้พ่อแก้ ลูกเกิดเลวร้ายขึ้นมาแล้วจะก่อเรื่องเดือดร้อนให้กับพ่อแม่ ถ้าลูกมีปัญหาจะก่อวิชาการก่อความดีให้กับพ่อแม่ได้ขึ้นอีกขึ้นใจ

เมตตาลูก อย่าให้เจือโทษ

บางคนไม่มีกรรมเลย เมตตากับลูกแต่เจือด้วยโทษ คือลูกกำลังทานข้าว ลูกก็เสียใจ พ่อตีหัวแตก แม่ตบหูตึง ลูกก็ทุลักทุเล เห็นว่าพ่อแม่ไม่รัก แล้วก็หนีไป โชคร้ายไปพบเพื่อนอันธพาล ไปติดยาเสพติด เด็กยุคใหม่สมัยนี้จึงไม่รักพ่อแม่ พ่อแม่ไม่ได้เอาใจใส่ลูก เอาลูกไปฝากโรงเรียน แล้วไม่ได้ตาม

ดูลูกแต่ประการใด พ่อแม่ดี แม่เมตตาให้ลูก ลูกจะไปพบบัณฑิต ลูกดีด้วยกฎแห่งกรรม จากการกระทำของพ่อแม่

ตามใจตัว ตามใจลูก ไม่ได้พบธรรมะ

ลูกที่พ่อแม่เอาใจ มาเลี้ยงด้วยความเอาใจตามใจลูกตลอดมา โตขึ้นว่านอนสอนยาก ถ้าไปตั้งหลักฐานหางานก็เลี้ยงงานเก่ง คนประเภทไว้ธรรมะนี้หนักก็ไม่เอา เบาก็ไม่สู้ตลอดรายการ ได้ตำราที่วัดนี้ก็มาก บางทีเต็มใจจะมานั่งกันมีศรัทธามาจากบ้านกันเต็มที อยู่ได้คืนเดียว เข้ามาแล้ว ลาบอกเหตุใดจึงกลับ ลูกเขากินไม่ได้แล้วก็ปวดหัว นี่แหละคนตามใจตัวใช่ไหม ตามใจตัวไม่ได้พบธรรมะ ตามอารมณ์ตัวไม่พบธรรมะเลย พ่อแม่เลี้ยงมาอย่างดีแต่ไม่รู้เลยว่าพ่อแม่จนมาก่อน พอเรามีเงินทองได้ลูกมันเกิดมา เกิดมาในกองเงินกองทองที่พ่อแม่ต้องเหนื่อยยาก ก็ขอเจริญพรญาติโยมว่า คนที่มีเงินมีทองนี้เขาจนมาก่อนทั้งนั้น ไม่มีใครรวยมาจากท้องแม่หรือจาก ไม่มีเงินมีทองมาจากท้องแม่แต่ประการใด

เขานี้ก็ไม่ได้เรียน อดีตก็ไม่ได้เรียน เขานี้ก็ไม่ได้เรียน

เพราะนิสัยปัจจุบันไม่มี

ท่านทั้งหลายขอฝากไว้ มีลูกมีหลานให้เรียนไว้ ถ้าเราจบปริญญาตรี

ปริญญาโทในชาตินี้ ตายไปชาติหน้าต้องได้ปริญญาเอกแน่ ถ้าชาตินี้ก็ไม่ได้เรียน อดีตก็ไม่ได้เรียน ชาติหน้าก็ไม่ได้เรียน แล้วจะเป็นอะไร นิสัยปัจจุบันไม่มีที่จะเข้าโรงเรียนเข้ามหาวิทยาลัยได้

พ่อแม่พาลูกเข้าวัดสวดมนต์ไหว้พระ ลูกจะไม่ฆ่าตัวตาย

วัยรุ่นเล็ก ๆ วัยรุ่นโต ๆ หนุ่ม ๆ สาว ๆ ๑๕-๑๖-๒๐ ฆ่าตัวตายเป็นจำนวนมาก โดดตึกตายก็มี ไม่จำเป็นต้องเป็นวัยรุ่น คนอายุกลางคน แค่นี้อีลืบห้าไปแล้ว ในมัชฌิมวัยก็โดดตึกตาย ฆ่าตัวตาย ยิงตัวตาย ก็มากหลาย คนอายุมากก็ฆ่าตัวตายด้วยการยิงตัวตาย เสียใจแก้ปัญหาไม่ตก แต่พูดตามหลักพระพุทธศาสนามี ๒ ประการ

ประการที่ ๑ คือการที่คนนั้น ไม่มีหลักธรรม ไม่ได้เข้าวัดเข้าวา ไม่ได้สวดมนต์ ไหว้พระ เจริญกุศลภาวนา ไม่ได้นั่งพระกรรมฐาน ไม่ได้ปฏิบัติธรรม เขาจึงไม่มีที่พึ่งทางใจ เขาก็สามารถออกไปผูกคอตาย โดดตึกตาย พ่อแม่ที่ทำดีไว้กับลูก ทำถูกไว้กับหลาน ลูกสวดมนต์ไหว้พระ เขาไม่มีทางที่จะฆ่าตัวตาย

ประการที่ ๒ คนที่ฆ่าตัวตาย เมื่อชาติก่อนเคยฆ่าตัวตายมา ถึง ๗ ชาติ มาในชาตินี้เขาก็ต้องฆ่าตัวตาย แม้ที่ไปวัดแล้วก็ยังฆ่าตัวตายก็มีมาก เช่น ผูกคอตาย เป็นต้น

แต่เด็กวัยรุ่น รุ่นใหม่ มันพอจะแก้ได้ ด้วยพ่อแม่เขา พ่อแม่สอนลูกได้ใหม่ ให้เข้าวัดสวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิภาวนา เขาจะแก้ปัญหาได้ เขาจะไม่มีปัญหาที่ต้องฆ่าตัวตายเลย แต่ไม่ค่อยทำกันในสังคมของคนไทย นำเสียตาย

กันนะ น่าจะเข้าวัด หรือสวดมนต์ไหว้พระ สวดพาหุงมหากา สวดมนต์เป็นกิจ
อธิษฐานจิตเป็นประจำ อโหสิกรรม แม่เมตตา รับรองเขาจะมีหนทาง เขาจะไม่
ฆ่าตัวตาย แน่نون

สามีภรรยาจะเลิกกัน ให้บ๊ิกถึงลูก

สามีภรรยาคู่หนึ่ง สามีเป็นนายแพทย์ เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล
ภรรยาเป็นแพทย์หญิง รูปร่างสวยน่ารัก บ้านใหญ่โต ลูกเรียนธรรมศาสตร์เรียน
จุฬาทั้งนั้น แต่เป็นที่น่าเสียใจว่า สามีฟ้องหย่าตลอดรายการ เพราะไปชอบ
ลูกจ้างในโรงพยาบาล ต้องการทรัพย์สมบัติไปให้อีกบ้านหนึ่ง แพทย์หญิงก็มา
ปรึกษาอาตมา

อาตมาจึงบอกว่า เอาอย่างนี้ก็แล้วกันตอนนี้พูดกันยังไม่รู้เรื่อง ให้
แพทย์หญิงลาพักร้อนมาเจริญกรรมฐาน เจริญสติปัฏฐาน ๔ จะแก้ไขปัญหา
ชีวิตได้แน่นอน เขาจะได้รู้กฎแห่งกรรมว่า เขาได้ทำกรรมอะไรไว้ จะได้ไม่ปฏิเสธ
ทุกข้อหา

แพทย์หญิงก็มาปฏิบัติกรรมฐาน ๒ ครั้ง ครึ่งละ ๗ วัน จิตเข้าถึง ซึ่งใจ
เฝื่อนแล้ว บอกหลวงพ่อกว่า หนูรู้แล้ว อาตมาจึงบอกว่า ถ้ารู้แล้วจะพูดให้ฟัง
ถ้ายังไม่รู้จะพูดให้ฟังไม่ได้ แพทย์ชายเตรียมจะฟ้องหย่าทำเดียว แพทย์หญิง
ก็จะหย่าให้ แต่พอมานะเจริญกรรมฐาน **ได้สติ มีปัญญา อ่านหนังสือไม่มี
ตัวออกชัดเจนแล้ว** แพทย์หญิงก็บอกว่า หลวงพ่อให้สติหนูได้แล้วคะ หนูจะ
ตั้งใจฟังแล้ว เพราะว่าเมื่อก่อนหลวงพ่อบอกหนู หนูไม่ตั้งใจฟังเลย อาตมา

บอกว่า คุณหมอ ขอประทานโทษนะ จะเห็นด้วยหรือไม่ก็ไม่ว่ากัน ลูกเรา
โตแล้ว เรียนถึงปริญญาโทแล้ว

คนเล็กเรียนปริญญาตรีอยู่จุฬา ถ้าลูกรู้เข้าจะเสียกลศึกยุทธวิธีใน
สงคราม จะหมดกำลังใจเรียน แม่กับพ่อแยกกันอย่าให้เขารู้ได้ไหม แพทย์หญิง
ตกลง ผู้ที่มีสติจะพูดง่าย คนไม่มีสติพูดอย่างไรก็ไม่รู้เรื่อง ถึงจะมีความรู้สูงก็ไม่
รู้เรื่อง ทั้งแพทย์ชายแพทย์หญิงจบปริญญาโทเหมือนกัน แต่หาเรื่องทะเลาะกัน
เรื่อย อาตมาให้สติไปว่า คุณหมอย่าหย่านะ เขาจะฟ้องก็ฟ้องไป เราไม่ยอม

หย่าทำเดียว จะไปหย่าก็ต่อเมื่อลูกเรียนจบปริญญาเอกแล้ว มีหลักฐานมีงาน
ทำแล้ว จะหย่าก็หย่าได้เลย แพทย์หญิงเห็นด้วย นี่เป็นการเตรียมตัวก่อนตาย
เตรียมการให้พร้อมในชีวิต ไม่ใช่เข้าวัดตอนแก่ ต่อมาลูกเรียนจะจบปริญญา
เอกแล้ว ก็ยังไม่หย่า แพทย์หญิงบอกว่าหย่าไม่ได้หรอกค่ะ เพราะอายุลูก ถ้า
อาตมาไม่ยั้งไว้ก็หย่ากันไปแล้ว ก็ขอฝากข้อความไว้ว่า พุดดีเข้าใจง่าย พุด
ร้ายเข้าใจยาก ถ้าพุดดี ๆ เพราะ ๆ ไม่มีทางจะทะเลาะกัน ไม่หย่าแน่นอน

พ่อเตะลูกเป็นเวอร์กรม

พ่อบางคนเตะลูกทั้งร้องไห้ เป็นเวอร์กรม เจริญกรรมฐานไม่ได้หรอก
ต้องอธิษฐานกรรมกันก่อน บางคนด่าสามี ทำกรรมฐานไม่ได้ผล เพราะไม่ได้
อธิษฐานกรรมก่อน บางคนคิดกับพ่อไม่ดี คิดกับแม่ไม่ดี ไม่ต้องทำกรรมฐานนะ
ไม่ได้ผล ถ้าไม่อธิษฐานกรรมก่อนไม่ได้ผล เหมือนเราไปแจ้งความที่โรงพัก ถ้าไม่
ถอนแจ้งความมันก็มีผลต่อไป เป็นกฎแห่งกรรมนะ เราต้องถอน เราไป
พุดด่าเขา ก็ขอให้อธิษฐาน ถอนคำพุดออกจากการด่าเขาเสีย ถึงจะไม่มีเวอร์กรม
ติดตัวไป อันนี้มีประโยชน์มาก ผู้ที่เจริญกรรมฐานถึงจะรู้ได้

กรรมฐานจะช่วยให้พ่อแม่และลูกดีได้อย่างไร

การปฏิบัติกรรมฐานจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติค้นพบตัวเองได้ กล่าวคือรู้จัก
ส่วนดีและส่วนไม่ดีของตนเอง ตลอดจนมีสติและรู้สำนึกถึงสิ่งไม่ดีต่าง ๆ ที่ตน
ได้ทำไว้แก่ผู้อื่น จากประสบการณ์ การมีสติและการรู้สำนึกนี้ จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติ
เป็นคนดีได้ เช่น พ่อแม่และลูกต่างก็รู้หน้าที่ที่ตนจะต้องปฏิบัติต่อกัน เมื่อทุก
คนทำตามหน้าที่ความรับผิดชอบของตนด้วยสติแล้ว ปัญหาต่าง ๆ ที่ตนจะทำ
ให้เกิดมีขึ้นก็จะมีน้อยลงหรือไม่มีเลย การปฏิบัติกรรมฐานนอกจากจะช่วยให้
ผู้ปฏิบัติเป็นคนรู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบแล้ว ยังช่วยให้ผู้นั้นมีความเมตตา
กรุณาด้วย ความเมตตากรุณานี้เป็นพลังสำคัญที่จะนำความสุขมาสู่ผู้นั้นและ
ผู้เกี่ยวข้องได้ ด้วยเหตุนี้พ่อแม่และลูกที่ปฏิบัติกรรมฐานจึงจะมีความรักความ
เมตตาต่อกัน สิ่งนี้จะนำไปสู่การรู้จักให้อภัยกันซึ่งเป็นคุณธรรมสำคัญในคำสอน
ของพุทธศาสนา

พ่อแม่สอนลูกให้สวดมนต์ทุกวันเป็นนายพลได้

พ่อแม่ไม่ใช่คนรวย สอนลูกทุกวัน ๆ วันละข้อ ลูกเอ๋ย หมั่นสวดมนต์
ใส่บาตรนะลูกนะ แม่ไม่มีสมบัติให้เจ้านะ นี่หลักกรรม พ่อก็ไม่มียะไรให้ รับจ้าง
ได้เงินได้ทองก็สอนลูกหมั่นเรียนหนังสือนะลูกนะ หลวงพ่อครับ ผมขี้เกียจเรียน
หนังสือเหลือเกิน แม่พูดคำเดียว พ่อพูดวันละคำให้สวดมนต์ทุกวัน แล้วก็
ไม่ได้ว่าลูกเลย พูดบ๊วไม่ซำน้ำไม่พูนนี่เป็นแม่ที่ดี เป็นพ่อที่ดี

นี่หลักกรรมของชีวิตมนุษย์ เปลี่ยนแปลงเป็นนายพลเอก เดียวนี้เป็น ปลัดกระทรวงกลาโหม ไปตามดูได้ มีพยานมีหลักฐาน พลเอกไพบูลย์ เอมพันธุ์ บัดนี้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหม รู้จักอาตมา เป็นลูกศิษย์มาตั้งแต่ เป็นร้อยตรี คุณแม่ทั้งหลายอาตมาขอถาม แม่บ้านกับพ่อบ้านนี้คนไหนจะ สำคัญกว่ากัน

พ่อแม่สวดมนต์ ช่วยลูกติดยาเสพติดได้

ลูกติดยาเสพติดพ่อแม่สวดมนต์ไม่เป็น ลูกไม่เคยเข้าวัด คำเหวโธอื่น ด้วย ทำอย่างไรถึงจะแก้ได้ ตำรวจบอกว่า ลูกคุณพี่ถ้ายังค้าอยู่ จะเก็บเลยนะ ลูกก็หนีไปอยู่กรุงเทพฯ พ่อแม่ก็เสียใจ ไปเข้าศูนย์เวฟวันทีขอนแก่น ไปสวดมนต์ให้พระตามแบบเขาไปก่อน พออ่านได้คล่องปาก คล่องใจแล้วจึงมีสมาธิ จิตใจดี แล้วนึกถึงลูก ให้ลูกอยู่เย็นเป็นสุข ลูกก็เลยหันเหโร่เข้าไปพบหนังสือ ธรรมะ เขามาอ่านเลิกได้เลย สัจจะ ตัวเดียวทำกันไม่ได้ เลยกลับมาบ้าน เดียวนี้ช่วยพ่อแม่ค้าขายอย่างดีแล้ว พ่อแม่ก็เข้าวัดไป สวดมนต์ไม่เป็นก็ต้อง สวดเป็น

พ่อเจ้าบุญ ส่งพลถึงลูกสาว

มีนายทหารคนหนึ่ง ยศร้อยโท อยู่ศูนย์การทหารปืนใหญ่มาบวชที่นี้ พ.ศ. ๒๕๐๐ มีลูกผู้หญิง ๒ คน แล้วปู่ย่ากับผู้หญิงจริง ๆ ไม่เชื่อบุญเชื่อฤศล ไม่เชื่อเวรเชื่อกรรมด้วย

อาตมาบอก “ผู้บังคับหมวด อาตมาขอบิณฑบาต สีกหาลาเพศแล้ว อย่าไปยุ่งกับผู้หญิงเขานะ”

“โอ๊ย หลวงพ่อ ผมไม่เชื่อ ไม่มีทางหรอก สนุกสนานไปชั่วครวญเท่านั้น ตอนตายแล้วมันก็สูญ จะไปเกิดที่ไหนอีก ที่ผมมาบวชที่นี้ไม่ใช่เพราะศรัทธา นะ แม่ให้มาบวช แม่บอกว่าสำเร็จนักเรียนนายร้อยแล้วบวชให้แม่หน่อย ผมก็ไปมีครอบครัวเสียก่อน”

“เอาละผู้หมวด ไม่เชื่ออาตมาไม่เป็นไรนะ จดไว้ละไม่มีลูกผู้หญิงบ้าง ก็แล้วไปนะ”

“โอ๊ย ผมมี ๒ คนแล้ว”

“จดไว้เผื่อจะมีลูกผู้หญิงอีก”

ในที่สุดก็สึกหาลาเพศไป จากไปเป็นเวลานานหลายสิบปี ยศสุดท้าย ก่อนที่จะมาพบกัน เป็นนายพันเอกพิเศษ มีลูกสาว ๓ คน ลูกชาย ๒ คน ภรรยาเป็นอาจารย์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอฝากข้อคิดท่านทั้งหลายไว้ นักเข้าลูกสาว ๓ คนเป็นอย่างไว ลูกสาวจบ ม.๖ ทุกคน จบแล้วออกเลเพลาตพาด ไปด้วยกฎแห่งกรรม จากที่พ่อ ทำให้กับลูก มาหาพ่อ พ่อก็เตะทั้งรองเท้า มาหาแม่ แม่ก็บ่นจู้จี้ สอนลูกด้วย

ด่าลูกด้วย ลูกก็เลยออกจากบ้านไป ไปร้องเพลงอยู่ตามโฮเต็ล ตามโรงแรม ทำเสียหายน่าบัดสีในวงศ์ตระกูลเหลือเกิน ลูกชายสองคนดีหมด นี่แหละกฎแห่งกรรม

หนักเข้าสามีภรรยา ก็ร้องไห้มาหา เพราะว่าบันทึกหลักฐาน จำได้ว่า บวชที่วัดนี้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ บันทึกไว้ว่า ไม่เชื่อตามใจ ลูกจะต้องเสียหายมา กราบนมัสการอาตมา อาตมาบอก ท่านจะแก้ไหมล่ะ ถ้าจะแก้ลาพักร้อนมา ด้วยกันทั้งคู่ มานั่งเจริญกรรมฐาน ๗ วัน แล้วก็แผ่เมตตาให้ลูก อโหสิกรรมให้ ลูกทุกวัน ๆ อย่าด่าลูกอีกต่อไป ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

ลูกมาแล้วก็อย่าไปพูดเรื่องเก่ามาเล่ากันใหม่โดยเด็ดขาด เอาเรื่องใหม่ เลย ให้ลูกไปเรียนปริญญาต่อไป ก็ได้ความว่า กลับไป ลูกกลับทีละคน ไปตามน้องมาหมด พ่อแม่ไม่ได้ว่าอะไรหนักเข้าทั้งสามคนก็ไปเรียนรามคำแหง สำเร็จปริญญาด้วยกันทั้งหมด และบัดนี้เข้าทำงานด้วยกันทั้งหมด ลูกสาวก็มานั่งวิปัสสนาที่นี้ด้วย

ความรักของแม่มีหลายรูปแบบ

ความรักของแม่มีหลายรูปแบบ มีแม่คนหนึ่งมาบอก “หลวงพ่ोज้าคะ ดิฉันเลี้ยงลูกมานี้ ลูกมันไม่เอาไหนเลย ขอมาฝากบวช ๗ วัน” บอกเสร็จก็ออกไปสักครู่ก็กลับมาอีก กำชับอีกว่า “สอนลูกฉันให้ดี ๆ นะ” ออกไปอีก กลับมาย้ำอีกทีว่า “ช่วยสอนลูกฉันให้ดี ๆ นะ” อาตมาก็ต้องเรียกเข้มานั่ง แล้วให้คติธรรม “นี่โยมนะเป็นแม่เขาไซ้ไหม”

“ใช่เจ้าค่ะ”

“โยมสอนลูกมาตั้ง ๒๐ ปี เอาดีไม่ได้ แล้วจะมาให้อาตมาสอน ๗ วัน จะดีหรือ” อย่างนี้ต้องเรียกว่าจะมากไป สอนลูกไม่เอาไหน ไม่ใช่ลูกไม่ดีนะ ตัวแม่ไม่ดี ไม่เคยสอนลูกสวดมนต์ให้หัวพระเลย อยากให้ลูกดีต้องสอนให้ลูกสวดมนต์ ลูกจะมีระเบียบวินัย โตขึ้นไม่เถียงพ่อเถียงแม่ เมื่ออยู่ในวัยศึกษาก็รับผิดชอบสูง แม่ไปศึกษายังต่างประเทศลูกจะวางตัวดี พ่อแม่ไม่ต้องคอยติดตามทุกฝีก้าวทุกระยะ

อีกรายเป็นแม่ปริญาโท มาให้อาตมาช่วยเป่าหัวให้ลูกชายหน่อย จะสอบเข้ามหาวิทยาลัย อาตมาบอก “ขอเจริญพร ขอตั้งสติสักนาที” คิดหนอ เห็นหนอ แม่คนนี้นั่นหนอ เป่าให้ไม่ได้หนอ เป่าแล้วเสียลมจากคอเราหนอ เมื่อคืนนี้แม่เอาหมอนมาดูถึงตอนตี ๒ นี้อะไรจะให้เป่าหัว เป่าแทบตายก็ไม่ได้เรื่อง จึงบอกไปว่า “หนู หลวงพ่อเป่าไม่ได้ เมื่อคืนดูหนังอะไรกัน”

ลูกชายบอก “จริงหลวงพ่อดี ๒ ผมง่วง ยังดิ่งผมหยิกผมให้ลูกมาดูด้วย” แม่อย่างนี้จะให้สอบเข้าได้อย่างไร อย่างนี้พระเป่าหัวก็เป็นพระโง่เพียงดี ๆ ยังไง เป่าแล้วดีเป่าแล้วรวย แต่ชี้เกียจจะบดอย่างนี้ก็ช่วยไม่ได้ ถ้าไม่ช่วยตัวเองก่อน

๓. การบวช

บวชถูกต้องสวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ รอบโบสถ์

ขอฝากพวกญาติโยมพุทธบริษัทไว้ด้วย เวลาบวชลูกหลานอย่างที่วัดอาตมา ไม่มีหรรอกินเหล้า เข้าวัดต้องเจียบหมด เวลารอบโบสถ์ก็ต้องสวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ให้รำลึกถึงคุณพระพุทเจ้า พระธรรมเจ้า พระสังฆเจ้า นี่เรามาพูดกันอย่างนี้ก่อนจึงจะเกิดพระเกียรติได้ สร้างความดีถวายพระเจ้าอยู่หัว ไม่ใช่ไปกินเหล้าถวายพระเจ้าอยู่หัว แล้วราชการว่าอย่างไร เอาแก้วเหล้ามา แล้วถวายพระพร กินเหล้าถวายพระพรมีที่ไหน เดี่ยวนี้ยังมีอีกหลายจังหวัด อาตมาไปเห็นกับตาเลย ถ้ามกั้วอะไร เขาบอกถวายพระพรชัยมงคลมาพบพิตรพระราชสมภารเจ้าให้ทรงพระเกษมสำราญ แล้วก็ดื่มเหล้ากันเข้าไป นี่หรือถวายเทิดพระเกียรติ ถวายพระราชกุศล ไม่ถูก

ถ้ามีลูกหลานสอนเสียเลย อย่าไปถวายเหล้า ถวายแต่กุศล ต้องสร้างทาน ศีล ภาวนา สร้างความดี ปีนี้ขยันเพิ่มขึ้นได้ไหม เอาลูกเรียนหนังสือ ตื่นตีสี่เลย ถวายพระราชกุศล ตื่นตีสี่ดูหนังสือ อย่าเอาแค่ผ่าน ๆ ตื่นสองโมงเช้า ถวายพระราชกุศล นอนตื่นสาย หน่ายหากิน ไปหมิ่นเงินน้อย ไปนั่งคอยวาสนา นี่ถวายพระราชกุศลหรือ นี่ต้องพูดกันให้เห็นเนื้อเห็นน้ำ ไม่ใช่มาถึงหลับตา

โอย ชันถวายแล้ว กลับไปบ้าน โอย พระเจ้าอยู่หัวอยู่เย็นเป็นสุขแล้ว เราก็ไป
เดือดร้อนกัน ไปปล้นกัน ไปลักเขา เล่นไฟ กินเหล้าเมาสุรกัน นี่หรือถวาย
พระราชกุศล

บวชลูกหลานเหมือนเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า

ต้องสวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ

บวชลูกหลานอย่าแห่ เป็นหนี้สงฆ์ เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าต้องสวดพุทธคุณ
ธรรมคุณ สังฆคุณ รำลึกถึงคุณพระรัตนตรัย ลูกนาค แม่นาค พ่อนาค จะได้
บุญ ไม่ใช่เอาเหล้ามากินกันในเขตขันฑสีมา ท่านจะเป็นหนี้สงฆ์ตลอดชาติ
ขอฝากไว้ด้วยนะ

อย่าฝ่าฝืนขึ้นกระทำ ไม่รักตัวเอง กินเหล้าเมาสุราในเขตขันฑสีมา
และก็ร้องรำทำเพลง แอ่นหน้า แอ่นหลัง ต่อหน้าพระพักตร์องค์พระพุทธเจ้า
ขาดความเคารพ พระองค์ไปบวชมีแต่ใหม่ แต่ต้องเดินทางไกล แรงม้ากันรู้กะ
เหาะไป เขาจึงนิยมเอาม้าแท่นาค เอาอย่างพระพุทธเจ้าบ้าง

ถ้าท่านมีบุตร ต้องให้บวชอย่างต่ำ ๑ พรรษา

แต่ก่อนต้องบวชอย่างน้อย ๑ พรรษา จะศึกษาพระธรรมวินัย ศึกษา
เรียนศิลปศาสตร์ เรียนวิชาชีพร เรียนแพทย์เรียนหมอในวัด ได้รับความรู้ทาง
ด้านพระธรรมวินัย ศึกษาที่วัดถึงได้วิชาความรู้ แล้วจึงลาเพศไปสร้างครอบครัว

ครองรักครองเรือน สร้างความดี

เดี๋ยวนี้บวช ๗ วัน ๑๕ วัน ไม่ได้อะไรจากวัดเลย ไม่ได้ธรรมะเลย ยังไม่ทันรู้สึก ก็ไปสร้างปัญหาให้ครอบครัว บวชมาแค่ ๑๐ วันไม่ได้อะไร นี่แหละเรียกว่า “ผ้าเหลืองน้อยห้อยหู” สึกไปแล้วก็ปกครองตนก็ไม่ได้ แก้ปัญหาชีวิตก็ยังไม่ได้อะไรอีก

ถ้าย้อนยุคไปในอดีต ท่านจะเห็นว่าในสมัยนั้นปู่ย่าตายายเรียนหนังสือที่วัด วัดเป็นแหล่งวิชาการความรู้ตั้งแต่สมัยโบราณตั้งแต่สุโขทัยมาแล้ว ถ้าท่านมีบุตรต้องบวชอย่างต่ำ ๑ พรรษา เป็นชายชาติทหารจะชุบตัวให้ดี บวชทั้งที่ต้องเอาดีให้ได้ เดี่ยวนี้บางคนยังไม่ทันบวชเลย ไปดูหมิ่นเอาวันสึกแล้วอย่างนี้วัดอัมพวันไม่รับ เพราะไม่ใช่ “บวคกล้วย บวคผักทอง บวคซีไสน้ำกะทิ” หรือ “บวชรัก บวชหลง หรือบวชครองประเพณี บวชหนีสงสาร บวชผลาญข้าวสุก บวชสนุกตามเพื่อน บวชหนีอกหัก บวชหลักลอย บวชคอยงาน บวชสังขารเสื่อม บวชเพราะเมียไล่ไปบวช” พวกนี้ให้ไปบวชที่อื่น เมื่อจะบวชต้องบวชด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ถึงจะได้มรรคได้ผล ถ้ามีลูกทั้งที่เอาดีไม่ได้ เอาลูกไปฝากฝังพระพุทธศาสนา ปฏิบัติธรรม อย่างต่ำก็เทียบปริญญาโทแล้ว มีลูกอย่าให้เป็นแค่ปริญญาตรี

ถ้าสถาบันวัดต้องเป็นอย่างนี้แล้ว คนมาบวช ๗ วัน ๑๕ วัน แล้วสึก ธรรมะตัวเดียวก็ไม่ได้ สึกก็ไปเกเรเกส ก็ปลงความเห็นที่วัดไม่ดี เลยไปลงโทษศาสนาไม่ดี ไม่โทษตัวเอง ไปบอกกับเพื่อนว่าอย่าไปบวชเลย ไม่ได้เรื่อง บวชกินแล้วก็นอน เถียงครูบาอาจารย์คำไม่ตกปาก ขอให้บวชให้ได้พรรษา ให้ได้กฐินกันหน่อย

MEMO

A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.

MEMO

Handwriting practice lines (dotted lines) for the memo section.

MEMO

A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.

MEMO

A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.

หนังสือแนะนำ (ฉบับครอบครัว)

ตามแนวคำสอนของ พระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่อดุจ ฐิตธมฺโม)

ทำดีให้ลูก

พ่อแม่ที่ดี สร้างความดีให้กับลูก ทำลูกให้กับหลาน
พ่อแม่ที่ดี รักลูกให้ถูกต้องวิธี ทำความดีให้ลูกดู

เลี้ยงทางเลี้ยงใจพ่อแม่

ลูกเรียงเก่ง ว่านอนสอนง่าย ไปลามาไหว้
อ่อนน้อมถ่อมตน ปากหวานตัวอ่อน นือเป็นหงอน
นั่นแหละ พ่อแม่มีความสุขแล้ว

สามัคคีราษฎร์ทุกผู้ทุกนาม

ภรรจาเห็นใจสามี สามัคคีเห็นใจภรรยาคู่กันมีอะไร
ก็ทุกข์จากร่วมกัน สามัคคี
กันนั้นครอบครัว รับรองท่าน
จะอยู่กันจนกระทั่งต่างจากกัน

หนังสือทำดีให้ลูกดู

ISBN : 978-616-90613-0-4

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : มิถุนายน ๒๕๕๓

จำนวนพิมพ์ : ๗,๐๐๐ เล่ม

ราคา : ๕๙ บาท

ข้อมูลอ้างอิง : www.jarun.org

หนังสือกฎแห่งกรรม โดยพระธรรมสิงหบุราจารย์
(หลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโม)

หนังสืออนุสาสน์ปาฏิหาริย์ รวบรวมและเรียบเรียงโดย
ชินวัฒน์ รัตนเสถียร

ผู้แต่ง (ผู้รวบรวม) : ประมวล วิทย์บำรุงกุล

ผู้เรียบเรียง : วณิชฐา วีระพงศ์

คณะผู้จัดทำ : อรุณศิริ ฝาสุขธรรม, วัฒนาพร ยอดกันธา, ปาณิสรา ติสโส
นิคม คงไธสง, สมศักดิ์ ชูศรีขาว, วรพงศ์ นิจจรัลกุล

ออกแบบศิลป์ : ปัทมิตา กุลบุตรดี

ออกแบบปก : เรวัต สุรเดช

ออกแบบจัดเล่ม : ธนพร ปัตพงษ์

พิสูจน์อักษร : โยธิน ญาณประดับ (น.ธ.เอก, ป.ธ.๕, ศน.บ.)

ประสานงานการผลิต : PIGKELO GROUP

สร้างสรรค์ผลงานและจัดจำหน่ายโดย บริษัท กู๊ดเนสไกดท์ จำกัด

๖๓๕ ซอยอนามัยงามเจริญ ๒๗ ถนนพระราม ๒ ท่าข้าม บางขุนเทียน กรุงเทพฯ ๑๐๑๕๐

มือถือ : ๐๘ ๒๔๙๙ ๒๙๘๘, ๐๘ ๑๖๙๔ ๕๖๐๘

โทร/แฟกซ์ : ๐ ๒๘๙๖ ๘๘๔๔

Website : www.fwd-goodness.com

E-mail : contact@fwd-goodness.com

หากต้องการหนังสือจำนวนมากติดต่อ

เบอร์มือถือ : ๐๘ ๒๔๙๙ ๒๙๘๘ (คุณป๊อ), ๐๘ ๑๖๙๔ ๕๖๐๘ (คุณป๊วย)

จัดพิมพ์และดูแลโดย : บริษัท รุ่งเรืองวิริยะพัฒนาโรงพิมพ์ จำกัด

๑๐๖/๒๐๔ หมู่ ๔ แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

โทร : ๐ ๒๙๑๘ ๐๑๙๒-๓

แฟกซ์ : ๐ ๒๙๑๗ ๙๐๗๒

ทำดีให้ลูกดู

รัก ลูกต้องสี สีมี ๒ แบบ สีตัวจตุรธรรม
 ฆาตกรรม สีตัวจตุรธรรม สว่างแบบสีลูก
 พ่อก็สวย แม่ก็สวยทุกวัน ลูกเล็ก ๆ น่ารักจน
 แม่สวยจนใจ เจอพระ รุจี เห็นพระพุทธรูปก็หัว
 พบคนแก่ก็หัว ใจมาก พ่อแม่เป็นแบบ สีแบบ
 สีแบบ สีแบบสีลูกเห็น ต้องสีลูกอย่างนี้

ทำให้ลูกดู

ISBN 978-616-90613-0-4

9 786169 061304

ราคา บาท